

خورتە جېرۇك پۇقرىمۇنى ئىنگلىزى

جەين ئايەم

شارلوت برۇنتى

ئىنگلىزى - كوردى

ۋەرگېرانى: نالى يوسف

2015

238 posts

19.2k followers

7 following

Promote

Edit Profile

پہرہی فہرہی کتابی PDF Public Figure

لڑہ

باشترین و بہسودترین و بر خونہترین کتیبکان

بہ خورابی و بہ شلوہی PDF داگرہ

Ganjyna

لینکی کتیبکان نم لینکہ بگرہوہ یو داگرہی کتیبکان

drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSJGJLu36xeLUjwdbjgTSVslbo_

جهين ئاير

شارلوت برؤنتى

وهرگيرانى : نالى يوسف خهتى

۱۴۳۶

۲۷۱۵

۲۰۱۵

لهبلا وگراوه گانی خانە ی چاپ و په خشی رینما

زنجیره ۵۴۰

ناسنامه ی کتیبخانه

جهین نایەر

نوسینی: شارلوت برۆنتی

وهرگیرانی: نالی یوسف خەتی

بابەت: چیرۆک، ئینگلیزی – کوردی

نەخشەسازی و بەرگ: فواد کەولۆسی

نۆبەتی چاپ: چاپی یە کەم

سالی چاپ: ۲۰۱۵

شوینی چاپ: چاپخانه ی کەنج

تیراژ: ۱۰۰۰

لهبەرئۆهه رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره سپاردن: ۱۲۱۶ ی سالی ۲۰۱۵ ی پیدراوه

ناونیشان

سلیمانی — بازاری سلیمانی — بهرامبەر بازاری خه فاف.

ژماره ی موبایل: (۰۷۷۰ ۱۵۷۴۲۹۳) (۰۷۵۰ ۱۱۹۱۸۴۷)

به توی خوننه رو فینر خوازی قه درگران

به دایک و باوکی گه وره م، که گه وره بیان کردم

به هاوژیانی خوشه ویستم که چه تری زستان و ساباتی هاوینه

به خوشک و برا نازینه کانم ... به هاوری و هاوکاره به پرنزه کانم

پیشکه شه

پيشه كى
ئەم كىتەبى بەردەستت لە بنەرەتدا يەككە لە رۆمانە ھەرە
بەناوبانگە كانى ئىنگىلىز كە لە لاين (شارلۆت برۆنتى) ۋە نوسراۋە. زۆرىك
لە رۆمانە بەناوبانگە كانى ئىنگىلىزى بە مەبەستى فېر كوردن كورت و
سانا كراۋنە تەۋە. ئەو رۆمانەش يەككە لەم ھەولانە كە لە لاين چاپخانەى
زانكۆى ئۆكسفۆردە ۋە كورت كراۋنە تەۋە تاۋە كوتابىيانى ئاستى سەرەتايى
زمانى ئىنگىلىزى سوودى لى ۋە رېگرن.

منىش ۋەك ھەولەك و ۋەك خزمەتەك بە تويىژى فېرخوازانى زمانى
ئىنگىلىزى لە كۆمەلگە كەمدا ھەلستام بە ۋەرگىرانى ئەم رۆمانە
كورت كراۋە.

بە كارھىنەنى چىرۆك لە فېر بوونى زماندا كارىگە رىيە كى بەرچاۋى لە سەر
فېرخواز ھەيە، چونكە بە گشتى چىرۆك ئەو وشە و رستە و گفتوگۆيانە لە خۆ
دەگرن كە فېرخواز رۆژانە پېويستى پېيان دەبىت و دەتوانى ھەر ئەو كاتە
بە كارىان بېنىتەۋە. ئەمە سەرەپاى ئەۋەى خويندە ۋەى چىرۆك وا لە مەرۆژ

تایبەتی پێژمانی تێدایە، یان ئەوەتا دەبرینتکی تایبەتە بە
ژێرتیبینی زیاتر روونم کردونەتەوه.

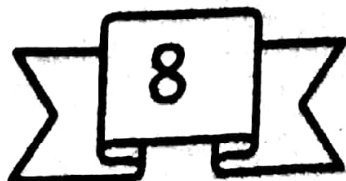
-۳

بۆ هەندێ لە ناوەکان هەمان دەنگ لە کوردیدا نییە، بۆیە ئەو
دەنگەم بە کارهێناوە که لێیەوه نزیکە، وه کو Bertha=بیرسا.

نالی یوسف خەتی

۲۰۱۴/۴/۵ - هەولێر

گیتسہد: Gateshead

My name is¹ Jane Eyre. My father was a poor clergy man². When I was a baby my father and my mother died, I was left alone³. I had no money and no friends.

من نام جین ٹایمرہ باو کم قہشہ یکی ہڈار بوو، نو کاتھی من منڈال بووم، دایک و باو کم مردن، ہمہش بہ تہ نیایی مامہوہو ہیچ پارہ و ہروہا ہیچ ہاوریم نہ بوو.

My mother's brother "uncle⁴ Reed" heard of my parent's death. He came soon after that to take me to stay with him. He lived with his

¹ (is) بہ مانای کاری ناتہ وای (ہ) دیت و ہر یہک لہ (am) و (are) یش ہمان ماتایان
ہیہ، (am) تہنا لہ گہل پانوی (ا) بہ کار دیت، کہچی (are) لہ گہل ناو و پانوی کو
بہ کار دی و (is) یش لہ گہل لہ گہل ناو پانواہکانی (تاک) واتہ کسی سٹیہمی تاک بہ کار
دیت. لہ حالہ تی پابردووشدا is و am دہن بہ was بہ لام are دہیتہ were.

² قہشہ

³ بہ تہنا

⁴ بہ مانای مام و خال دیت

wife⁵ and three children in a large house called "Gateshead". Uncle Reed was very kind to me. After a while "Uncle Reed" died too. My aunt⁶ and my cousins⁷ did not like me. They were very cruel⁸ to me. The cruelest⁹ of all of them was John, the eldest¹⁰.

کاتی برای دایکم، خاله رید به مردنی دایک و باوکمی زانی، همرزوو به دوامداهات تا بمبات و له گهل نهودا بژیم. نهویش له گهل خیزانه کهی و سی مندالیدا له خانویه کی گهوره دا ده ژیان که پتی ده گوترا گیتسهید. خاله رید بو من زور باش بوو، به لام دواي ماوهیه ک خاله ریدیش مرد. خالوژن و خالوژاکانم منیان خوشنه ده ویست. نهوان زور دلره ق بوون به رامبر به من، له هه مویان دلره قتر (جون) بوو که گهوره ترینیان بوو.

John was a schoolboy. He was fat and big and he was fourteen years old. I was only ten and very small.

5 دایک و باوک

6 لیره دا مه بهستی (خالوژن) ه، به لام به مانای پور و ماموژنیش دی.

7 لیره دا مه بهستی (خالوژا) یه، به لام به مانای ناموژا و پورزاش دیت توند و تیژ، دلره ق

8 توند و تیژ، دلره ق
9 (cruel+est) واته دلره قترین پاشگری (est) بو پلی بالایه، به کوردی واته (ترین)
10 گهوره ترین

One day John and I had a fight¹¹, he hit me because I read some of his books. When his mother heard us shouting¹², she shouted angrily¹³, "lock her in the Red's room"

جۆن قوتابی بوو، قهله و گهوره بوو، تهمه نی چوارده سالان بوو. من تنها ده سالان بووم و زۆر بچوک بووم.

پۆژتیکیان من و جۆن بووه شه پیمان، من هه ندى له کتیبه کانی ئەوم خویندبووه وه، بۆیه ئەویش لییدام. کاتی دایکی هاتوهاواری نيمه ی بیست، به تورپه ییه وه هاواری کردو گوتی "له ژووری رید به ندى بکن."

I was locked in a room which was dark¹⁴ and cold. My Uncle had died in that room. I was very frightened¹⁵. I cried and banged¹⁶ at the door, but nobody let me out. My cruel aunt left me there till¹⁷ I fainted¹⁸.

11 شهر

12 هاوارکردن

13 به تورپه ییه وه، (angry) واته تورپه، پاشگری (LY) ئاوه لئاو ده کاته ئاوه لکار.

14 تاریک

15 ترسام

16 (به توندی لیدان که دهنگیکی گه وره ی هه بیست)، bang واته دهنگی گه وره یان ته قه

17 تاوه کو

من له ژوورتيك بهند كرام كه تاريك و سارد بوو، هر له و ژووره شدا خالم
مردبوو، بويه زور ترسام، دهستم به گريان و هاوار كردن كرد و به توندي
له ده رگامدا، به لام كه س ريگه ي پينه دام بچمه دهره وه، خالوژنه دلره قه كه م
له وي جتي هيستم تا بورامه وه.

My aunt then called a doctor, he was a kind man. When he heard that my parents were dead and that I was unhappy in Gateshead, he told my aunt that I should go to school.

نينجا خالوژنم بانگي دكتور يكي كرد. نه و پياويكي باش بوو، كاتي
بيستي دايك و باكم مردون و منيش له گييتسه يد دلخوش نيم، به
خالوژني گوت كه ده بي من بچمه قوتا بجان.

A few weeks later, we had a visitor¹⁹. He was a tall and dark man.

چند هفته يه ك دواتر ميواني كمان هات، كه پياويكي رهش و دريژ بوو

Mr. Brocklehurst, "this is Jane Eyre", my Aunt said²⁰.

18 بورامه وه

19 ميوان

Are you a good girl Jane? Asked Mr. Brocklehurst, the visitor

I did not say a word.

خالۆژنم گوتی: بەرێژ برۆکلھیرست، ئەو جەین نایدەرە.

میوانە کە (بەرێژ برۆکلھیرست) پرسی: جەین، تۆ کچیتکی باشی؟

من هیچ وشەیدەم نەگوت

She's bad and she tells lies²¹, said my aunt.
'Tell all the teachers so at Lowood.'

'What a terrible thing' said Mr. Brocklehurst "I will tell Miss²² Temple, the headmistress²³, about her. All the girls at Lowood School eat very plain food and wear simple clothes, but they work very hard".

²⁰ خالۆژنم گوتی، لە ئینگلیزی کاتی کە سێک قسە دەکات، بە پێچەوانەی کوردی، لە کوتایی قسە کە دا ناوی خاوەنە کە ی دەنوسری.

²¹ درۆیان دەکا

²² خاتوون، بۆ کچان بە کاردی، کە شویان نە کردبێ، ئیستا وشە (Ms) زیاتر بە کاردی، کە هەم بۆ خانمی شوکردوو، هەم بۆ شوونە کردوو بە کاردی.

²³ بەرپۆوە بەری قوتابخانە کە ئافرەت بێ، head master واتە بەرپۆوە بەری قوتابخانە کە پیاو بێ.

خالوژنم گوتی: کچیکی خراپه و دروش ده کات، نهمهش به ههصور
ماموستاکانی لوود بلی.

بهریز برۆکلھیست گوتی: شتیکی چند خهراپه، من نهمه به خاتو تیمپل
ی بهریوبه ده لیم. هه مو کچه کان له لوود خواردنیکی ناسایی ده خون و
جلی ساده ده پووشن، به لام زور کارده کهن.

“That is exactly²⁴ what Jane needs” said my
aunt. ‘I don’t want her to come home for her
holidays. “Let her spend her holidays at
Lowood.’

“I shall do that Mrs. Reed. I shall also tell Miss
Temple that Jane Eyre will come soon”. Said
Mr. Brocklehurst

خالوژنم گوتی: نهمه تهواو نهوهیه که جدين پیوستیهتی، من نامهوی له
پشووه کانشدا بگه پیتهوه مالهوه، لئی گهرین پشووه کانی له لوود
به سهربات.

بهریز برۆکلھیست گوتی: بیگومان من نهمه ده کهم خاتو ریډ، ههروهه
من به خاتو تیمپل راده گهیدنم که جدين نایه بهم زووانه ده گات.

²⁴ تهواو (بالهگ)

Then the visitor went away²⁵. I was very hurt and sad that my aunt said that I told lies in front of a visitor

"I don't tell lies. I hate²⁶ you and John you are bad and cruel" I said.

پاشان ئەو (میوانه که) رویشت و منیش زۆر نازارم چهشت و دلتهنگ
بووم بهوهی که خالۆژنم له پیش میوانه که گوتی (جەین درۆزنه).

گوتم: "من درۆ ناکەم، من رقم له تو و جۆنه، ئیوه خەراب و دلپه قن".

25
پۆیشت

26
بق لیبوونهوه

Lowood: لۆود

I left Gateshead to Lowood one cold morning in January. I went in a coach. The coach was drawn by horses. It took me one day²⁷ to reach Lowood.

له بهیانیه کی ساردی کانونی دووه مدا (مانگی یهك) گیتتسهیئدم بهره و لۆود جیهیشت. سواری گالیسکه یهك بووم، كه له لایهن نه سپه كانه وه راده كیشراو رۆژیکی ته واری پیچوو تا گهیشتمه لۆود.

I arrived at Lowood at night. In the Dark I could see a large house with many windows. There were lights on in some of the windows. I was taken straight to see miss Temple, the headmistress. She spoke to me kindly. I liked

27 یهك رۆژم پیچوو

her at once²⁸. After that I was taken to a large room by Miss Miller, a teacher.

لهشودا گهيشتمه لوود، توانيم لهو تاريخيه دا خانويه كي گهوره ببينم كه چهندين په نجره ي هه بوو، ههنديكيان روناكيان تيدا بوو، من يه كسهر بردرامه لاي خاتوو تيمپلي بهرپوبهر، نهو به ميهره بانويه وه قسه ي له گه ل كردم و منيش يه كسهر خوشمويست، پاشان له لايهن خاتوو (ميلهر) ي ماموستا بردرامه ژورتيكي گهوره.

In that room there were eighty girls, sitting at four long tables. There were candles on the tables. The girls were doing their homework. They were not of the same age. Some were as young as nine, while others were as old as twenty. They all wore old-fashioned brown dresses with pinafores²⁹ over them. Miss Miller asked me to sit on a long sit near the door.

²⁸ يه كسهر

²⁹ بهرگيكي وهك بهروانكه وايه

لهو ژووره دا ههشتا كچى لیبوو كه له بهردهم چوار میزی دریزدا
دانیشتبوون. له سهه میزه كان مؤمی لیداندرابوو، كچه گانیس نهركه كانی
خویندنیان جیبه جیده كرد، بهلام هه موویان هاوته مهن نه بوو. هه ندیكیان
نه وهنده بچووك بون كه نو سالان بوون، له كاتیكدا هه ندیكیان نه وهنده
گهوره بوون ته مه نیان بیست سالان بوو. هه موویان جلی كو نیان له بهردا
بوو، كراسیكى قاوه یی و بهروانكه یهك. خاتوو میله ر داوای لیكردم كه
له سهه كورسیه كی دریز دابنیشم له نزیك ده رگا كه.

Then Miss Miller called, "Monitors, collect the lesson books!"

A tall girl from each table got up and put away³⁰ the books

"Monitors" fetch the dinner trays, called Miss Miller again.

ئینجا خاتوو میله ر بانگی كرد: چاودیره كان³¹ كتیبی وانه كان كو بكه نه وه.

له سهه هه ر میزیک كچیكى دریز هه لستایه وه و كتیبه كانی كو كرد ه وه.

³⁰ - دوور خستنه وه، یان هه لكرتنه وه

³¹ - مورا قیبی پۆل

خاتوو میلەر دووباره بانگی کرد: چاودیره کان سنییه کانی نانی ئیواره
بیئن.

The tall girls went out and came back with our dinner trays. They handed the trays round. On each tray there was only a small piece of cake and a cup of water. I could not eat because I was too tired, but I drank a little of water.

کچه دریژه کان چوونه دهره وهو به سینییه خواردنه وه گه پانه وهو سینییه کانیان
دابه شکرد، له سهر ههر سینییه ک ته نهها پارچه کیکیکی بچوک و کوپیک ئاو
هه بوو. من نه متوانی هیچ بخوم، چونکه زور ماندوو بووم، به لام که میک
ئاوم خوازده وه.

After dinner we said our prayers³². Then we went to bed³³.

پاش نانی ئیواره نزا کافمان خویندو پاشان بو ژووری نوستن چوین.

³²- ئەم وشە یه به مانای دووعا وو به مانای نوێژ دیت، ئەمەش بو کلتوری مەسیحیەت
دەگەرێتە وه، چونکه نوێژی ئەوان جوولە ی تاییه تی نییه و چەند دووعایه کی تاییه ته. بۆیه له
ئینگلیزیدا کهس نالی (Do a pray) واته نوێژ کردن، به لکو هه موو ده لاین (Say a
pray) واته نوێژ خویندن.

³³- ئەوه ته نهها مانای ئەوه نییه بچنه ژووری نوستن، به لکو واته چوون بنون، یان نوستن.

The bedroom was a long room with beds on each side facing each other. The beds were put very close together.

Two girls had to³⁴ sleep on one bed. I had to share a bed with Miss Miller for that night. As I was very tired I soon fell asleep.

ژووری نوسته که ژووریتیکی دریژ بوو، لهههه لایهک قهله ویره بهرامبدر
یه کدی دانرا بوون. قهله ویره کان زور لهیهک نزیک دانرا بوون.

دهبوايه لهسدر ههه قهله ویره یهک دوو کچ بجهون. نهو شهوه دهبوايه له
قهله ویره که دا له گه ل خاتوو میلهه هاوبهش بوومایه. له بهرته وهی که من
زور ماندوو بووم، زوو خهوم لیتهوت.

We got up very early next morning. We said our prayers first. Then we had a bible³⁴ lesson before breakfast. We had terrible food for breakfast. I couldn't eat it, though I was hungry.

34 - دهبوايه، پتویست بوو
34 - به کتیبی نایینی جوله که و کریستیانه کان ده لئین، بایبل دوو به شه (په یمانی یه که م
واته ته ورت) هه روه ها (په یمانی دووه م، واته ئینجیل)

له رۆژی دواتر زۆر زوو لهخهه ههڵستاین و یهکههجار نوێژهکانمان خویندنه،
ئینجا پێش نانی بهیانی وانیهکی بایبلمان³⁵ ههبوو، بۆ نانی بهیانی
خواردنیکه زۆر خراپمان ههبوو، نهگهرچی زۆریشم برسی بوو، بهلام
نهمتوانی بیخۆم.

I was not very happy at Lowood because most
of the time I was cold and I didn't get enough
to eat.

من زۆر دلخۆش نهبووم له لۆود چونکه ههمیشه سهرمام بوو ههروهها
بهشی پێوست خواردن نهبوو بیخۆم.

³⁵ - بایبل به ئینجیل ووتهرات دهڵێن، که مهسیحیهکان ههردوکی دهخویننهوه.

بەريز برۆكلهيرست سەردانى لۆود دەكات

Mr. Brocklehurst visit Lowood

One day Mr. Brocklehurst came. He made me stand on a stool³⁶ in front of all the girls and teachers. He told them lies about me. He told them how kind my aunt was. He also told them not to talk to me, and he made me stand there on the stool for half an hour.

رۆژيكيان بەريز برۆكلهيرست هات، منى لەبەردەم هەموو كچەكان و مامۆستاكان لەسەر كورسيەك راگرت. ئەو لەبارەى منەوه درۆى بۆ كردن و پىشى گوتن كەوا خالۆژنم چەند باش بوو لە گەلم، هەروەها پىشى گوتن كە قسەم لەگەڵ نەكەن و منيان بۆ ماوهى نيو كاترەمير لەسەر كورسى راگرت.

When Mr. Brocklehurst went away, all girls went to tea. I got down and cried. Just then

³⁶ - جۆره كورسيهكى خره، كه هيج پشتيكي پتوه نيه.

someone came. She was an older girl called Helen Burns. She was very friendly. She brought me my tea and talked to me kindly.

دوای نهوهی به پریز برۆکلھیست رویشته، کچه کان هموویان چون بو چا خوارندهوه، منیش هاتمه خوارهوهو دهستم به گریان کرد، هدر نهو کاته یه کیک هات، کچیکی گهوره بوو، ناوی "هیلمین برینس" بوو، نهو زور به هاوریتهتی بوو، چایه کهی بو هینام و به میهره بانیهوه قسهی له گهل کردم.

Then Mr. Temple came and took us to her room. It was a warm room. I felt happy there. Miss Temple gave us tea.

ئینجا خاتوو تیمپل هات و ئیمه ی برده ژووره کهی خوی، که ژووریکهی گهرم بوو، له ویدا ههستم به خوشحالی کرد، خاتوو تیمپل چای به ئیمه دا.

I told her about Gateshead and my Aunt Reed. I told her about the kind doctor in Gateshead. She believed me. She said that she would write to the doctor to ask him about me.

من له باره ی گیتسهید و خالوژنه رید قسم بو کرد، ههروهه باسی
دکتوره باشه که شم بو کرد له گیتسهید، نهو باوه ری به من کردو گوتی که
بو دکتوره که دنوسی^{۳۷} تا له باره ی منه وه لئی پرسی.

A week later she received a letter from the kind doctor. She then told everyone at Lowood that what Mr. Brocklehurst said about me was not true.

هفته یه ک دواتر نامه یه کی له لاین دکتوره که باشه که پی گیشته، ئینجا
نهو به هه موانی گوت له لوود که نهوانه ی به ریز برۆکلهیست له باره ی
منه وه گوتبووی راست نه بووه.

Everybody was pleased to hear that. That made me very happy. From then on I liked Miss Temple even more.

هه موو خوشحال بوون به بیستنی نه مه، نه وه ش وای لیکردم که زور زور
دلخوش بم، له وکاته وه خاتوو تیمپلم زیاتریش خوشویست.

³⁷ - واته نامه ی بو دنیری

هیلین بیرنس: Helen Burns

Spring came after the called winter. The sunshine was warm and lovely, but Lowood was not a healthy place. It was wet.

دوای زستانیکی سارد بهار هات. رۆژی پرشنگذار گهرم و خوش بوو، بهلام لۆود شوینیکی تهندروست نه بوو، چونکه شیدار بوو.

In May most of the girls were ill with fever. Some went home, but some were too ill to be moved. Those who were not ill were allowed to play outside by the river, because the teachers were too busy looking after the sick.

له مانگی مایسدا زۆربهی کچهکان نهخۆش کهوتن و توشی تا هاتن. ههندیکیان رۆشته مالهوه، بهلام ههندیکیان زۆر نهخۆش بوون نهتوانرا بگوازیتهوه. نهوانهی نهخۆش نهبوون ریگهیان پیدرابوو که لهدهرهوه، له

نزيك پرووباره كه يارى بكن، چونكه مامۆستاكان به چاودئيريكردنى
نهخۆشهكان زۆر سهرقالبوون.

While playing outdoors I often wished that
Helen was with me, but Helen was very ill.

لهكاتى ياريكردن لهدهرهوه ههميشه ههزم دهکرد كه هيلين لهگهڵ من
بووايه بهلام هيلين زۆر نهخۆش بوو.

One night I went very quietly to see her. I
didn't want to wake any one up, because no
one was allowed to see her.

She was in miss temple's room, but Miss
Temple was not there.

شهويكيان من زۆر بهبيدهنگى رۆشتم بۆ ئهوهى ببينم. نهمدهويست كهس
لهخهوهلبستينم، لهبهرئهوهى كهس ريگهپيدراونهبوو بۆ ئهوهى ببينى.

ئهو له ژوروى خاتوو تيمپل بوو، بهلام خاتوو تيمپل لهوى نهبوو.

"Helen" I called her softly,

She heard me. She was very weak and thin.

"Have you come to say goodbye" she said. I knew she was going to die. I tried very hard not to cry.

"Don't leave me, Jane" she said. So I claimed in to bed with her and soon we fell asleep. Next morning she was dead.

من به نهرمی بانگم کرد: "هیلین".

نهو گوئی له من بوو. زور بیتهیز و لاواز بوو.

گووتی: نایا هاتووی بوئنه وهی پیم بلیی خوات له گهل؟، ده مزانی که نهو ده مری. زور هه ولما که نه گریم.

پاشان گوئی: جهین، به جیم مه هیله!. منیش سه رکه و تمه سه رکه له ویره کهی نهوو هه رزوو خه ومان لیکه وت، بو به یانی نهو مرد بوو.

A new Job کاریکی نوی

I was at Lowood for eight years. I later became a teacher. Through my stay at Lowood, Miss Temple was my friend as my teacher. She taught me and helped me a lot. I was very happy while she was there.

بۆ ماوهی ههشت سال له لۆود مامهوه، دواتر بووم به مامۆستا. لهو ماوهیهی که له لۆود بووم، خاتوو تیمپل هاورتی من بوو ههروهک مامۆستاشم بوو، نهو زۆری فیکردم و زۆریش یارمهتی دام. نهو ماوهیهی که نهو لهوی بوو، من زۆر دلخۆش بووم.

At the end of my second year as a teacher, Miss Temple got married to a clergy man. When she left Lowood I was very sad, I wanted to leave too. I wanted to find a new job.

له كۆتايى دووهم سالم وهك مامۆستايهك، خاتوو تيمپل شوى به پياويكى
ثايىنى كرد و كاتيگ لۆودى جيهيشت زۆر دلتهنگ بووم. منيش
دهمويست لهوى برۆم، ويستم كاريكى نوى بدۆزمه وه.

I put an advertisement in the news paper. A week later I got reply. It said: "a teacher is needed to teach a little girl about ten years old. The salary is 30 £³⁸ yearly. Please send name, address and general information to Miss. Fairfax, Thorn-field, north Millcote".

ريكلاميگم له رۆژنامهيهك بلاوكرده وه وههفتهيهك دواتر وهلاميم درايه وه.
تييدا نوسرابوو "مامۆستايه كمان پيوسته بو فيركردنى كچيكي بچووك،
كه ته مهنى نزيكى ده سالانه. موچه كهى بو يهك سال 30 پاوهنده. تكايه
ناوو ناو نيشان و زانيارى گشتى بو خاتوو فايهرفيكس بنيره، سۆرن فيلد،
باكورى ميلكۆت.

³⁸ - نيشانهى پاوهنده، پاوهند ئه و دراويه كه له شانشىنى به كگرتوو (بهريتانيا،
سكۆتلنده، ئيرلهندا) كارى پيده كريت.

۳.30£ a year seemed³⁹ a lot of money to me.
At Lowood I was only getting 15£ a year. I left
Lowood two weeks later with very few things.

پاوهند سالانه بۆ من زۆربوو. له لۆود من تهنها ۱۵ پاوهندم دهست ده كهوت
له يهك سالدا. دوههفته دواتر به شتيكي زۆر كهمهوه لۆودم جيهيشت.

39- وا دياربوو

سۆرن فیلد هول Thornfield Hall

Thorn-field was six miles⁴⁰ from Millcote. A servant put the box holding my belongings on top of a small carriage at Millcote and he drove very slowly toward thorn-field. It was dark when I reached Thorn-Field-Hall.

سۆرن فیلد شەش میل لە میلکۆت دووربوو. لە میلکۆت
خزمەتکارێک ئەو سندوقەى شتومە که کامی تێدابوو خستە ناو
گالیسکە یەکی بچوک و بە لەسەر خۆیی بەرەو سۆرن فیلد بەرپێکەوت. کاتی
گەیشتمە سۆرن فیلد هول دونیا تاریک بوو.

I was taken into a small warm room where a little old lady sat knitting⁴¹. She was wearing a black silk dress with a pretty white apron⁴².

40

⁴¹ - چنن، ئەم وشە یە بە نیتینگ دەخویندریتهوه، هەر کاتی پیتی (K) لەسەرەتای وش
هات و پیتی (N) بە دوایدا هات، ئەوا (K) یە که ناخویندریتهوه.

"How do you do, my dear?" she said.

She invited me to have dinner with her. After dinner I said, "Where is Miss Fairfax?"

"You mean Adele Varence?" she is not my daughter. I have no family. I'm glad you have come. It is lonely here for me."

بۆ ژووریکى بچوکى گهرم بردرام که خانمیکى پیری بچوکى لی دانیشتبوو
خدریکى چین بوو. کراسیکى ئاوریشمی رهشی له بهردابوو له گهل
بهروانکه یه کی قه شهنگی سپی.

گوتی: چۆنی نازیزه کهم؟

داواى لیکردم بۆ ناتى ئیواره میوانی نهو بم. دواى نانی ئیواره پرسیم:
خاتوو فایهرفاکس له کوپیه؟

مه به ستت ئادیل قارینسه؟ نهو کچی من نییه، من خانه واده م نییه،
شادمانم که تو هاتویت، من لی ره ته نهام.

Later she took me up to my room. It was warm and neat. It had pretty blue curtains and

42 - بهروانکه، یان کراسیک له شیوهی بهروانکه، که له وانیه بۆ جوانی له بهری کردبی.

wallpaper, so unlike Lowood with its dirty and empty walls. I thanked god that night before I slept.

دواتر منى برده سهره وه بو ژووره كهه. ژورتيكى گهرم و ريك و پينكبوو. وینهى سهر ديوار و پهردهى شينى زور جوانى ليبوو، وهكو لوود ديواره كانى پيس و چول نه بوون. من نهه شهوه بهرله وهى بجهوم، سوپاسى خوام كرد.

Next morning I got up very early. I went out to look at the garden. It was a pretty garden and the house was very large.

بو بهيانى زور زوو له خه وهه لستام. چوومه دهره وه تا سهيرى باخچه كه بكهه. باخچه يه كى جوان بوو، ههروهه ها خانووه كه زور گهوره بوو.

Miss Fairfax came out too. I learned from her that the owner was Mr. Rochester and Adele Varens, My pupil was his ward⁴³. She also told

⁴³ - مه بهست لتي نه وه يه كه كچى خوى نيهه، بهلكو نهو به خيوى دهكات، پاريزگارى ليدهكات و بهرپرسياريتى هه لده گرى.

me that Adele was born in France and that her mother died only six months ago.

خاتوو فایهرفاکسیش هاته دهره وه. من له وه وه زانیم که خاوه نه که ی بهر پیز
رؤچسته ر بوو، نه ویش چاودتیریکاری ئادیل قارینسی قوتابیمه. ههروه ها
نهو به منی گوت که ئادیل له فهره نسا له دایکبووه و ته نها شهش مانگ
له مه و بهر دایکی مردوه.

Adele, a thin little girl of about eight, came rushing towards us. Her nurse was with her. They both spoke in French. Mrs. Fairfax introduced us; I spoke to her in French. Adele was glad to find that I could speak French too.

ئادیل، که کچیکی ههشت سالانی لاوازو بچوک بوو، به په له به ره و ئیمه
هات، دایه ن⁴⁴ له گه لی بوو. نه وان ههردوکیان به فهره نسی قسه یان ده کرد.
خاتوو فایهرفاکس ئیمه ی به یه کدی ناساند، منیش به فهره نسی قسه م له گه ل
کرد. ئادیل شادمان بوو که زانی منیش ده توانم به فهره نسی قسه بکه م.

⁴⁴ - له نینگلیزییه که دا وشه ی Nurse به کار هاتوه که به مانای په رستار دی، واته نه و
که سه ی چاودتیری خواردن و ته ندروستی په کیک ده کات جا چ مندال بی یان نه خوش بی.
به لام له کوردیدا "په رستار" زیاتر به نه خوشه وان ده گوتری بویه "دایه ن" م پی گونجاو بوو.

We had our first lesson that day. After that Mrs. Fairfax showed me round the house. There were many large rooms filled with rich furniture. We even went to the top part of the house which had no roof. From there we could see the fields far away.

ئەو رۆژە يەكەم وانەمان خویند. دواى ئەو خاتوو فايەرفاكس خانووەكەى پيشان دام، ژمارەيه كى زۆر ژوورى گەورەى لیبوو كە پر بوون لە كەلوپەلى گرانبەها. تەنانت چوینە بەشى سەرەوہى خانووەكەش، كە سەقفى نەبوو. لەوێو دەمانتوانى كیلكە دوورەكان ببینین.

The top floor of the house was quiet and dark and the doors of the rooms were all shut. Only one light shone from a small window at one end.

نەۆمى سەرەوہى خانووەكە تاريك و بى دەنگبوو، هەرۆهەا دەرگای هەموو ژوورەكان داخرابوون. تەنھا روناكیەك لەپەنجەرەيكي بچوكەوہ لە كۆتايیەكەى دەدرەوشايەوہ.

Suddenly I heard a strange noise. It stopped and then it started again.

“Mrs. Fair fax, what is that?” I said

"Maybe its Grace Poole, a servant", she said, then she called "Grace"

له پږ گويم له دهنگيكي سهير بوو، نهو دهنگه دهوہستاو دواتر دووباره
دهستي پيډه کردهوہ.

پرسيم، خاتوو فايہرفاکس نهوہ چي يہ؟

خاتوو فايہرفاکس گوتي لهوانه يہ نهوہ گرييس پول بيت، خزمه تکاره که،
ئينجا بانگي کرد "گرييس"

A huge woman came out from a door near me. She did not look a kind woman. Mrs. Fairfax told Grace that there was too much noise. Then Grace went quietly into the room.

له دهرگايه کي نزیکي من ژنيکی زه به لاج هاته دهره وه. وا ديارنه بوو که
ژنيکی ميهره بان بي. خاتوو فايہرفاکس به گريسي گوت که دهنگه
دهنگيکی زور ده هات. ئینجا گرييس به بي به بيډهنگي گه پايه وه ژوره که

Mr. Rochester بەرئیز رۆچستەر

Winter had come. The ground was covered with ice, it was very cold.

زستان ھات و زەوی بە بەفر داپۆشرا بوو، دنیا زۆر سارد بوو.

One afternoon I wanted to post a letter at the village. The village was two miles away. I walked for a while. Feeling tired I sat down beside the road to rest.

دوانیو ھەرۆیەك ویستم نامە یەك لە گوندەكە پۆست بکەم^{٤٥}. گوندەكە دوو میل دوور بوو. بۆ ماو ھەیک رۆیشتم و ھەستم بەماندوو بوون کرد، بۆیە لە تەنیشت شەقاماکە بۆ پشوودان دانیشتم.

I saw a man on a horse coming towards me. There was a dog too. It was big and black. The

⁴⁵ - واتە نامەكە بێمە پۆستەخانە و بینێرم بۆ ناو نیشانیکی دیاریکراو

man was broad⁴⁶ but not tall. He had a dark and sad face. I guessed⁴⁷ he must be about thirty five years old.

پیاویکم بینی لهسەر نەسپێك كه بهرهو رووم دههات. ههروهها سهگيكي لهگهڵ بوو، سهگه كه گهوره و رهش بوو، پياوه كه چوارشانهبوو بهلام بالاي بهرز نهبوو، روخسارتيكي رهش و خهباري ههبوو. وا گومانم برد كه نزیکه‌ی سی و پینج سالان بیت.

He passed me with his dog, suddenly the horse slipped in the Ice and the man fell with the horse. The dog began to bark as though asking for help. I went there as quickly as I could for the ground was slippery.

خۆی و سهگه‌كه‌ی بهلامدا تێپه‌رين. له‌ناكاو نەسپه‌كه له‌سەر به‌فره‌كه خلیسكا، پیاوه‌كه‌و نەسپه‌كه كهوتن. سه‌گه‌كه ده‌ستی به وه‌رین كرد وه‌ك نهوه‌ی داوا‌ی یارمه‌تی بكات. زۆر به‌خیرایی بو‌ ئه‌وی پۆشتم چونكه زه‌وییه‌كه خلیسك بوو.

⁴⁶ - كه‌سپێكه‌ سینگى پان بێ، یان نێوانى شانەکانى زۆر بێ.
⁴⁷ - نه‌خه‌مین كردن، پێشبینی كردن، مه‌ته‌ڵ هه‌ڵدان، پێشگۆتن

He got up just as I reached him. "Are you hurt?" I asked him.

"Thank you, I'm not hurt" he said "where do you live"

"I live at Thorn-Field-Hall" I said "I'm governess there"

He tried to stand up but he found it too painful, "please help me to my horse" he said

I helped him

"Thank you" he said and rode away.

هەر که گه‌یشتمه نه‌وی، پیاوه‌که هه‌ستایه‌وه. لیم پرسى: ئازارت
پینگه‌یشت؟ .

سوپاس، من زامدار نیم، ئینجا پرسى: له کوی ده‌ژی؟

گوتم: له سوورن فیلد ده‌ژیم، له‌وی دایه‌نم.

هه‌ولیدا هه‌ستیتته‌وه، به‌لام زۆر هه‌ستی به ئازاری کرد، گوتم "تکایه
یارمه‌تیم بده تا سه‌ر نه‌سپه‌که‌م بکه‌وم.

گوتی "سوپاس"، نینجا ملی ریگای گرت.

When I reached Thorn-Field-Hall after posting the letter it was getting dark. I was glad to be inside because it was bright and warm. I heard happy voices, especially Adele's voice, but when I walked into the room I saw only the big black dog lying beside the fire.

دوای پۆسته کردنی نامه کهم، کاتیگ گیشتمه وه سۆرن فیلد هول دنیا تاریک داها تبوو. خوشحال بووم به وهی که چوومه ژووره وه، له بهرئه وهی پوناک و گهرم بوو. گوئیستی دهنگی دلخۆشی بووم. به تایبه تی دهنگی نادیل، به لام کاتی چوومه ژووره وه تهنها سه گه ره شه گه وره کهم بینی، له تهنیشت ناگره که پالکه وتبوو.

"Whose dog is that?" I asked the maid.

له خزمه تکاره کهم پرسى: نهو سه گه هی کییه؟

"It is Mr. Rochester's". "The master is at home, he is with the doctor now, because He has hurt himself", said the maid.

خزمه تکاره کەش گوتی: ئەو هە هی بەرپز پۆچستەرە، گەورە ی مال، نیستا
دکتۆری لەلایە، چونکە نازاری بەخۆی گەیاندوو.

Adele was too excited to do her lessons properly. She was happy too. Mrs. Fairfax told me that we had been asked to have tea with Mr. Rochester at six o'clock.

نادیل کە زۆر پەرۆش بوو بۆ ئەنجامدانی دەرسەکانی بە ریک و پیک، زۆر
دلخۆش بوو. خاتوو فایهرفاکس پێی گوتم داوہ تکرابین کاتژمیر شەش لە
گەل بەرپز پۆکستەر چایە بخۆینەو.

When tea time came I put on⁴⁸ my black silk dress, and I went into dining room, in the room was a man sitting on a sofa, with one foot stretching out on a cushion. Mrs. Fairfax, Adele and the dog were there too, the man on the coach was none than the man I met yesterday. That was Mr. Rochester the master of Thorn-Field-Hall.

⁴⁸ - بۆ جل لە بەرکردن بە کار دیت.

کاتی کاتی چایه خوار دنه وه هات کراسه ره شه ناو ریشمه کهم له بهر کردو
چوومه ژووری دانیشن، له ژووره که پیاویکی لیبوو که له سه ر قه نه فه که
دانیشتبوو، قچیکی راکیشابووه سه ر سه رینه که، ههروه ها خاتوو
فایه رفاکس و نادیل و سه گه که شی لیبوو. پیاوه که ی سه ر قه نه فه که کهس
نه بوو جگه له و پیاوه ی که دوپنی بینیم. نه و بهریتز رچسته ر بوو گه وره ی
سوړن فیل هۆل.

He was not very friendly. He did not say anything about the accident.

نه و ژور براده رانه نه بوو، سه باره ت به روداوه که ش هیچی نه گوت.

After we had tea, he told me to sit by the fire, and then he said that he was pleased that Adele has learnt quit a lot in three months

دوای نه وه ی چامان خوارده وه. پی گوتم که له نزیك ناگره که دانیشم،
ئینجا گوتی که نه و دلخۆشه به وه ی نادیل له ماوه ی سی مانگدا ژور شت
فیرووه.

“Where did you come from?” he asked.

“Lowood School” I answered.

“How long were you there?” he said

“Eight years” I said.

Then he asked me to play the piano, I played, until he asked me to stop, he liked my playing.

لیتی پرسیم: له کوئیوه هاتووی؟

له وه لامدا گوتم: قوتابخانهی لوود

گوتم: بو ماوهی چند لهوی بووی؟

گوتم: ههشت سال

ئینجا داوای لیکردم که پیانوویه که بژه نم، منیش ژهنیم تا ئه و کاتهی داوای لیکردم پارهستم، ژهنینه کهی منی به دل بوو.

He wanted to see some of my drawings, which Adele had showed him. I showed him more.

دستی هندی له وینه کانم ببینی که ئادیل نیشانی دابوون، منیش هندیکی دیکم پیشاندا.

Suddenly he stopped and wished us good night. He was a very strange man. I thought he was quite rude.

لهناكاو راوهستاو هيواي شهويكي شادي بو خواستين، نهو پياويكي زور نامو بوو، واي لي ايگه ياشتم كه نهو زور وشك و بي ريزه.

After putting Adele to bed I went to see Mrs. Fairfax in her room. She told me that Mr. Rochester did not say much and he seemed rude because he had many worries.

دواي خهواندني ناديل چومه لاي خاتوو فايهرفاكس له ژووره كهيدا، نهو ياش پي گوتم به ريز روچستر له بهر نهوه زور قسه ي نه كرد و وشك ده ركوت چونكه نيگه راني زوره.

“He does not like Thorn-Field-Hall, he does not often stay here for more than two weeks” said Mrs. Fairfax.

خاتوو فايهرفاكس گوتی: نهو چهزي له سورن فيلد هول نيه، به زوري له دوو ههفته زياتر لي ره نامينيتهوه.

But this time Mr. Rochester stayed for a longer time, he became friendlier, and I grew to like him.

به لآم ئه و جاره به ریز رۆچسته ر ماوه یه کی زیاتر مایه وه، براده رایه تی زیاتر بوو، ههروه ها منیش زیاتر که یفم پیی هات.

laughter, near my door. Next moment I heard the steps of someone running. A door banged after that.

کەس وەلامی نەدامەو، زۆر ترسام، دواتر گویم لە دەنگی پیکەنینیکی بەدکار بوو لەنزیک دەرگاگەم. هەر دوای ئەو گویم لە دەنگی هەنگاوه کانی راکردنی کەسیک بوو، پاشان دەرگاگە دەنگیکی بەرزی لیۆهات.

I got up to look for Mrs. Fairfax, but when I opened my door, I saw smoke. It came out from Mr. Rochester's room.

منیش لەخەو هەلستام بۆ ئەوێ بەدوای خاتوو فایەرفاکسدا بگەریم، بەلام کاتیک دەرگاگەم کردەو، دوکەلم بینی. دوکەلەکە لە ژووری بەرپز پۆچستەر دەهاته دەرەو.

I ran into my master's room. He was asleep on his bed and his bed was on fire.

بۆ ژووری گەورەگەم پامکرد، ئەو لەسەر قەلەویێرەکە خەوتبوو ، قەلەویێرەکەشی لەسەر ئاگر بوو.

“Wake up” wake up” I said.

گوتم: ههسته ههسته.

I poured⁴⁹ some water on the burning bed clothes, and then He woke up. When he got up I told him what happened. He told me to sit down. Then, he went out holding a candle. I sat in the darkness to wait. He came back after a long time.

ههندی ناوم بهسدر سهرچهفه سووتاوهکانی سهر قهرهویله که داگرد، ئینجا نهویش لهخهوههستا. که ههستا پیم گووت که چی پرووی داوه. نهو پیتی گووتم که دانیشم، ئینجا مؤمیتکی هه لگرت و چووه دهروهو، منیش له تاریکیدا دانیشتم و چاوهرپیم کرد، تا دواي ماوهیهکی دریژ گهرایهوه.

It was grace pool". Go back to sleep now. "Don't say anything to anyone, I shall tell them myself".

"Good night, sir, "I said.

"Good night Jane, thank you for saving my life tonight" said my master.

⁴⁹ - بۆ شله بهکار دیت، واته رزاندن یان تیکردن.

ئەو گەرس پۇل بوو، ئىستا بگەرپۆه بو خەوتن، هېچ شتى بەهېچ كەس
مەلى، خۆم پىيان دەلىم.

گوتم: شەوشاد.

بەرتوبەرە كەم گوتم: شەوشاد جەين، سوپاس بو پاراستنى ژيانم ئەمشەو.

I went back to my room. Next morning I found
Grace Pool sewing rings onto some new
curtains. She told me that they were for my
master's room.

منیش گەرامەو بو ژوورە كەم، بو بەيانى گرىس پوولم بينى بازنى بو
هەندى له پەردە نوپپەكان دەدوورى و گوتمى كه ئەو پەردانە بو ژوورى
گەورە كەمە.

Mr. Mason بهریتز ماسون

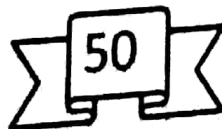
Mr. Rochester went away for two weeks after the fire.

دوای ناگره که بهریتز پوچستر بو ماوهی دوو ههفته دوور کهوتهوه.

Later he came back with some friends. One of them was a beautiful and rich young woman called Miss. Blanche Ingram. My master spent a lot of time with her, but I did not like her.

دواتر له گهڼ هندی هاورپیه کی گهراپیهوه، یه کیکیان ژنیکی جوان و دهوله مهند بوو، ناوی خاتوو بلانش ئینگرام بوو. گه وره کهم کاتیکی زوری له گهڼ نهو به سهرده برد، به لام من خوشیم لپی نه دههات.

One evening we had a visitor. His name was Mr. Mason. When I told Mr. Rochester about Mr. Mason's coming, He looked worried and ill. Then they both went into the library.

ئىۋارەيە كيان ميوانىكمان ھات، ناۋى بەرپىز ماسۆن بوو. كاتى سەبارەت بە ھاتنى بەرپىز ماسۆن بە بەرپىز پۆچستەرم گووت ، نىگەرانى و نەخۆشى كەۋتە سەر پوخسارى. ئىنجا ھەردو كيان چوونە كىتەبخانە.

In the middle of the night, I woke up because the moon was very bright. Suddenly I heard someone cried out in pain⁵⁰. Someone shouted, "Help me! Help me!" Rochester!"

لە نىۋە شەودا، لەخەو ھەلستام، چونكە مانگ زۆر پېرشنگدار بوو. لەناكاو مەن گويم لەكەسىك بوو لە تاو ئازارى نوزايەو. كەسىك ھاۋارى كرد "يارمەتيم دە! يارمەتيم دە! پۆچستەر!"

There was a lot of noise. Then all was quiet. Every one asked "what happened, does anyone hurt?" Mr. Rochester came down to where we were. "Everything is fine. It was only a servant having a bad dream" he said.

دەنگە دەنگىكى زۆر ھەبوو، دواتر ھەموو بى دەنگ بوون. ھەموو دەيانپىرسى "چى پويداۋە؟ ئايا كەس زامدارە؟" بەرپىز پۆچستەر ھاتە

⁵⁰ - لە ئازاردا، بە ھۆى نۆدى ئازارەو.

خوارده بو نهو شوینهی که نیهمی لیبووین، گوتی: "هموو شتی باشه،
نهو تنها خزمه تکاریک بوو خهونیکی خرابی بینی بوو"

The gusts all went back to their rooms. I too went back to my room. I could not sleep. I sat thinking of what had happened, a little later, when everything was quiet; Mr. Rochester came to ask for my help.

میوانه کان هموو گه پانه وه ژووره کانیاں. ههروه ها منیش بو ژووره کم
گه پامه وه. نه متوانی بجهوم، دانشتم و بیرم له وه ده کره وه که پرویدا بوو.
که میک دواتر، کاتیک هموو شتی بیده نگ بوو، بهریرز پوچسته ر هات و
داوای هاوکاری لیکردم.

بهریرز ماسون زامداره

We went to a room on the next floor. In this room there was an open door behind a curtain. I could hear something like animal noises coming from the room behind the curtain; I thought it was Grace Pole.

چوینہ ژووریکی نهۆمی سه ره وه، لهو ژوورهدا له پشت په رده که ده رگایه کی
کراوه ی لیبوو، گویم له هندی شت بوو وهک دهنگه دهنگی ئاژهلان، که
له ژووری پشت په رده که وه دههات. وامزانی نه وه گرییس پووله.

Mr. Rochester Shut the door quickly, there I
saw a man sitting on a chair. Mr. Rochester
and I went near.

به ریز رۆچسته ر به خیرایی ده رگاکه ی داخست، لهوی پیاویکم بینی له سه ر
کورسی دانیشتبوو، له گهل به ریز رۆچسته ر لئی نزیك که وتینه وه.

I was surprised when I saw it was Mr. Mason.
He was hurt. One Arm was covered with
blood. I leaned the wound. Then Mr.
Rochester went to get a doctor.

سه رم سوپما که زانیم نه وه به ریز ماسونه. نهو زامداربوو، ههروه ها
قۆلێکی به خوین بوو. من برینه که م پاک کرده وه، ئینجا به ریز رۆچسته ر به
دوای دکتۆردا رۆیشت.

“What happened?” asked the doctor, ‘this
man looks as he has been bitten.’

دکتۆر پرسى: چی روویداوه؟ پى ده چی نهو پیاوه لئی درابیت.

'She bit me after Mr. Rochester took the knife away' said Mr. Mason Weakly.

بەرئیز ماسۆن بە لاوازىيەوہ گوئى: دواى ئەوہ بەرئیز پوچستەر چەقۆكەى
دوورخستەوہ ئەو لىئى دام.

"I told you not to go near her alone" Mr. Rochester said. I did not understand what they were saying.

بەرئیز پوچستەر گوئى: پىم گوئى بەتەنيا لەو ژنە^{۵۱} نزيك مەكەوہ.
منيش تىنەدەگەيشتم كە ئەوان چى دەلئىن

⁵¹ - پاناوى كەسى ستيەم لە ئىنگليزىدا بۆ نىر و بۆ مى جياوازه، بۆيە لىرەدا لە جياتى
(لەويان لەوہ)، "لەوژنە" م بەكارهيتناوہ.

بەرپىز رۆچستەر داوام لىدەكات بىمە ھاۋزىنى

Mr. Rochester asks me to be his wife

The next day Mr. Rochester was gone.

بۇ رۆژى دواتر بەرپىز ماسۆن رۆيشتىبوو.

I told Mr. Rochester that My Aunt Reed in Gates head want to see me.

بە بەرپىز رۆچستەرم گوت كە ئامۆژنە رىدىم لە گىتسىھىد ويستويەتى
بىيىنى.

“Why do you have to go Jane?” said my master.

گەۋرەكەم پرسى: جەين، تۆ بۇ دەبى بچى؟

"Mrs. Reed has asked for me sir, she is dying. I will not be away long, I shall come back as soon as⁵² I can" I sad.

منیش گووتم: گه وره م خاتوو ریډ داوای منی کردوو، نهو خه ریکه ده مری. زور دوور ناکه ومه وه، به زووترین کات ده گه ریتمه وه.

Before my aunt die she told me that my father's brother wrote to ask about me three years ago. He wrote from Madeira. He wanted me to live with him and be his daughter, but Mrs. Red had told him that I was died at Loowd", She still hated me. I stayed on for a while at Gateshead

پیش نه وهی ناموژنم بمری پی پی گووتم: ۱۳ سال بهر له ئیستا برای باو کم نامه یه کی بو ناردوو وه له باره ی منی پرسیه وه. نهو له مادریا وه نامه کی نویسیوو، ویستبووی له گهل نهودا بژیم و ببه کچی نهو. نهویش پی پی گووتبوو که من له لوود مردووم. نهو هیشتا رقی له من بوو. بو ماوه یه که له گیتسه یډ مامه وه.

52 - هر چه ند زو.

One day I received a letter from Mrs. Fairfax. She told me that Mr. Rochester had gone to London. She wrote that he might have gone to arrange his wedding to Miss. Ingram. When I read Mrs. Fairfax's later I was very sad. I didn't want Mr. Rochester marry Miss. Ingram.

رۆژئیکیان نامه یه کم له لایهن خاتوو فایهرفاکسه وه پیگه یشت، پیتی گووتم کهوا بهرپیز رۆچسته ر چوه ته له ندهن، ههروهها بۆی نوسی بووم که له وانیه بۆ ئه وه رۆشتبیت تا زه ماوه نده که ی له گه ل خاتوو ئینگران ریکبخت. کاتی نامه که ی خاتوو فیر فاکسم خوینده وه، زۆر دلته نگ بووم. نه مده ویست بهرپیز رۆچسته ر له گه ل خاتوو ئیگرام زه ماوه نده بکا.

I returned to Millcote without Mrs. Fairfax's knowing. I walked from Millcote to Thorn-Field-Hall. I met Mr. Rochester sitting by the road not far from Thorn-Field-Hall. He seemed glad to see me. I was very happy to see him again.

به بی ئه وه ی خاتوو فایهرفاکس بزانی گه رامه وه میلکۆت. له میلکۆته وه به پی چوومه سوورن فیلد هۆل. له نزیك سوورن فیلد هۆل بهرپیز رۆچسته رم

ببینی له تەك رینگاکه دانیشتبوو. وا دەرکەوت کە بە بینینی من خوشحال
بیت. منیش بە دووبارە بینینەوهی زۆر خوشحال بووم.

At Thorn-Field-Hall, Mrs. Fairfax and Adele were happy that I was back. Mr. Rochester spent a lot of his time with Adele and me. I was glad. I felt that I loved my master.

له سۆرن فیلد هۆل ئادیل و خاتوو فایر فاکس زۆر خوشحال بوون بە
گەرانهوهی من. بەرێز رۆچستەر کاتیکی زۆری له گەل من و ئادل بەسەر
برد. من خوشحال بووم و هەستم کرد کە گەرە کەمم خوشدەوی.

One evening, I met Mr. Rochester in the Garden. He was looking at the pretty flowers. We talked about his marriage. We also talked about the time for me to leave Thorn-Field-Hall. I felt so sad that I started to cry.

“Why do you cry?” he asked.

“Because I have to leave, I love everyone here”
I cried.

“Why do you leave here?” said Mr. Rochester.

"You are marrying Miss Ingram, you don't need a governess anymore" I said.

ئىوارەيەك لەناو باخچەكە بەرپىز پوچستەرم بىنى، سەيرى گوڤە جوانەكانى دەکرد. لەبارەى زەماوەندەكەيەو قسەمان کرد، ھەرۆھا باسى ئەو. كاتەشمان کرد كە سۆرن فيلد ھۆل جى دىلم. منيش بەو زۆر دل تەنگ بووم بەشيوەيەك كە دەستم کرد بەگريان.

بەرپىز پوچستەر پرسى: بۆچى دەگرى؟

بەگريانەو گوتم: چونكە دەبى ئىرە جى بىلم و منيش ھەموو ئەوانەى ئىرەم خۆش دەوين.

بەرپىز پوچستەر پرسى: بۆچى ئىرە بەجىدىلى.

گوتم: تۆ لەگەل خاتوو ئىگرام زەماوەند دەكەى و چىتر پىويستت بەدايەن نامىنى.

بەرپىز پوچستەر بەنەرمى گووتى: من نامەوى خاتوو ئىگرام بىنم، من ئەوم خۆش ناوى، دەمەوى لە گەل تۆ زەماوەند بەكم جەين، ئايە دەبىە ھاوسەرم؟

"I don't want to marry Miss Ingram, I don't love her, I want to marry you Jane. Will you be my wife?" said gently Mr. Rochester.

suddenly I felt so happy that I wanted to shout and sing. , sir, if you truly love me? I will gladly be your wife" I said.

لهپروهه زۆر ههستم به دلخۆشی کرد که ده مویست هاوار بکه م و گۆرانی بلیم. گووتم: گهوره م نه گهر به راستی تو منت خوشدهوی، به خوشحالیه وه ده به هاوسه رت.

Next morning Mr. Rochester told Mrs. Fairfax of our plans for the wedding. Mrs. Fairfax was not very happy though. "I wish you well, Jane, but do take care. I hope that everything will be all right for you" said Mrs. Fairfax.

I was surprised to hear Mrs. Fairfax speaking in such a strange way.

پۆژی دواتر بهرپرز پۆچسته ر به خاتوو فیر فاکیی گووت سه بارهت به پلانه که مان بو زه ماوه ند کردن، هه رچهند بهرپرز فایه رفاکس زۆر دلخۆش

نەبوو بەلام گوتی: هیوای باشیت بو دەخوازم بەلام ئاگاداری خۆتبه
هیوادارم هەموو شتی بەباشی بی بوۆ.

من سەرم سوپما که گویم له قسه کانی خاتوو فایهرفاکس بوو، که
بەشیوهیهکی نامۆ کردی.

A visitor in my Room مىوانىك له ژووره كه م

Mr. Rochester brought me a lot of presents.
He bought dress and jewels.

به پريز پوچسته ر ديارى زورى بو هيئام. جل و بهرگ و زيرو زيوى بو كرپم.

I too wanted to give him a present, but I had no money. Then I remembered my uncle in Maderia who wanted me to live with him. I wrote and told him that I'm alive; I also told him that I would be marrying Mr. Rochester of Thorn-Field-Hall in a month.

منيش ويستم دياريه كى بدهمى، به لام هيچ پاره م نه بوو. پاشان مامم بيركه وته وه له ماديريا كه ويستبووى له گه ليدا بژيم، نامه يه كم بو نوسى و پيم پراگه ياند كه من له ژياندام، ههروه ها پيم گوت كه شوو به به پريز پوچسته ر ده كه م له سورن فيلد هول.

During the month I got everything ready, my clothes were packed. We would spend our honey moon in London, then I would be Jane Rochester instead of Jane Eyre.

له ماوهی مانگیکدا هه موو شتیکم ئاماده بوو، جل و بدرگه کانم ئاماده کرد، به نیاز بوین مانگی هه نگوینیمان له لهندهن به سهه ببهین، ئه و کاته له جیاتی جهین ئایر ده بم به جهین روچستهه.

Two days before the wedding I opened the box with my wedding dress in it. I took out my wedding dress. It was made of grey silk. It looked beautiful to me. In the box there was also a lovely veil⁵³ made of lace⁵⁴. It was a present from Mr. Rochester.

دوو روژ پیش زه ماوه نده که سندوقه کهم کرده وه که جلی بوکینیمی تیدا بووو، کراسه کهی بوکینیم ده رهینا که له ئاوریشمیکی خو له میشی دروست کرابوو. بو من جوان دیار بوو، هه ره له ناو سندوقه که له چکیکی

⁵³ - پارچه قوماشیک بو داپوشینی سهه، تارا، سهه پۆش

⁵⁴ - به مانای قهیتانیش دی

جوانی تیدابوو که له ریشال دروستکرا بوو، نهمه دیاری بهریتز
رۆچسته ربوو.

I wanted to thank Mr. Rochester very much,
but he was away in London. That night before I
go to bed, I hang my wedding dress and the
veil in the wardrobe⁵⁵.

دهمویست زۆر سوپاسی بهریتز رۆچسته ر بکههه، بهلام نهو دوور بوو، له
لهندهن بوو، نهو شهوه پیش نهوهی بچمه سهه جیگاکهه، لهچکهکهو
کراسهکهی بوکینیم به کانتۆرهکهوه ههلواسی.

It was late but I could not sleep. The wind blew
loud and strong outside. When I finally fell
asleep, I had two bad dreams.

شهو درهنگ بوو بهلام نهمتوانی بنووم، له دهرهوه بایهکی بههیتزو به
وشهوش ههلیکردبوو. له کووتاییدا کاتی خهوم لیکهوت دوو خهونی
ناخۆشم بینی.

⁵⁵ - زاویهی جل ههلواسین.

The first one was about Mr. Rochester, riding away from Thorn-Field-Hall. I tried to call him back, but he didn't hear me.

یہ کیکیان بہرپیز پوچستہر بوو کہ لہ سون فیڈل ہول دوور دہ کہوتہوہ،
ہولمدا بانگی بکہم بہلام گوینی لی نہبوو.

The second dream was about Thorn-Field-Hall. I dreamed that it was destroyed. In the dream I stood on a broken wall, and watched Mr. Rochester riding away, suddenly I fell, and then I wake up.

خہونی دووہم لہ بارہی سورن فیڈل ہولہوہ بوو، لہ خہونم دابوو کہ روخابوو.
لہ خہونہ کہمدا لہ سہر دیواریکی دارماودا پاوہ ستابووم و سہیری یہرپیز
پوچستہرم دہ کرد کہ دہ پویشٹ، لہ پر کہوتم. پاشان بہ خہ بہر ہاتم.

I saw a lighted candle on the dressing table. My wardrobe door was open. I heard someone is moving about, but I couldn't see anyone. Thinking it was Sophie, the maid, I called out, "what are you doing, Sophie?"

چرايه كى داگيرساوم له سهر ميژدؤلابه كه بينى، ده رگاي دؤلابه كه م
كرا بووه وه. هه ستم كرد يه كييك لهو ناوه ده جولايه وه، به لام كه سم نه بينى،
وامزاني سوڤيايه، خزمه تكاره كه.

بانگم كرد: سوڤيا، نه وه چى ده كهى ؟

No one answered. Then I saw someone takes the candle and walks towards the wardrobe. It was a woman. She looked at my wedding dress. Then she held the light up. I saw her, but she was neither Sophie, nor Grace Pole⁵⁶, nor Mrs. Fairfax, she was a large woman in a white dress. As I looked at her, she put the candle down. She put my veil on her head. I could see her face in the mirror. Her face was frightening and swollen⁵⁷. Her Eyes were red and her lips were purple, his hair was long and uncombed. I was too frightened to scream. She looked at herself for a while in the mirror.

56- نه و نه سوڤى بوو نه گره يس پوول

57- هه لاوسار

Then she pulled off the veil. She tore it in tow,
and throws it on the floor and stepped⁵⁸ on it.
In her way out she stopped by my bed. She
looked at me with those terrible red Eyes.
Then I fainted⁵⁹.

كەس وەلامى نەدامەوہ. پاشان بینیم كەسیك چرایەكەى ھەلگرت و بەرەو
لاى دۆلابەكە دەچوو، ژنىك بوو، سەیرى جلی بوکینیه كەمى دەکرد ئینجا
پوناکیەكەى بەرز کردەوہ و منیش بینیم بەلام نەسۆفیا بوو نە گریس پوول
و نە خاتوو فایەرفاکس، ژنىکی گەرەبوو جلیکی سپی لەبەردابوو، ھەر
كە سەیرم کرد چرایەكەى ھینایە خوارەوہ، لچكەكەى منى لەسەر کرد،
توانیم پوخساری لە ئاویئەكەدا بینم. پوخساریکی ترسناک و ئاوساوی
ھەبوو، چاوەکانى سوور بوون و لیوہەکانى مۆر بوون، قژی درێژ و شانە
نەکراو بوو. من زۆر ترسام و ھاوارم کرد. بۆ ماوہیەك لە ئاویئەكە سەیرى
خۆی کرد، ئینجا لەچكەكەى لەسەرى کردەوہ و کردیە دوو پارچە و خستیە
سەر زەوى و بە پێیان بەسەرى كەوت. لە رێگای چوونە دەرەوہى لەلای

⁵⁸ - step واتە شاقارو، بەلام لیئەدا بە شیوہى فرمان ھاتووہ و بە فۆرمى پابردوو
stepped كە مانای (بەسەردا رویشتن) دیت.
⁵⁹ - بېرانەوہ

قهله ویره کهم وهستاو به چاوه سوره ترسینه ره کانی سهیری منی کرد، پاشان بورامه وه.

The next day Mr. Rochester came home. I told him of my dream. He just laughed and told me not to wary, and then I told him of the woman with the red Eyes.

"It must have been another dream. You are too excited over the wedding" said Mr. Rochester.

"But I found the veil torn in tow, on the floor" I said, he looked worried.

"Thank God nothing happened to you" he said.

پوژی دواتر به پریز پوچسته ر هاته وه ماله وه، منیش باسی خه ونه کهم بو کرد. نه ویش ته نها پیکه نی و پی گوتم که نیگه ران نه بم. پاشان باسی نافرده ته که و چاوه سوره کانیم بو کرد.

به پریز پوچسته ر گوتم: نه وهش ده بی خه ونیکی تر بووبی. تو زور خوشجالی به زه ما وه نده که.

گوتم: "بەلام لەچكەكەم لەسەر زەووییەو كراوە بە دوو پارچە"، ئەویش
بەمە نیگەران بوو.

گووتی: "سوپاس بۆ خوا كە هیچت بەسەرنههاتووە".

The Wedding day پوژی زه ماوهنده که

On the day of my wedding, I got up early; Sophie helped me to put on my wedding dress and the plain veil.

پوژی زه ماوهنده کهم زوو له خه وهه لستام. سوفیا له له بهرکردنی جلی بوکینیم و له چکه ساده که یارمه تی دام.

Mr. Rochester walked me to the church. We didn't invite anyone. As we arrived at the church, I saw two strange men walking in the Graveyard, when they saw us they went to back of the church.

به ریز پوچسته ر بردمیه کلنسا، که سمان داوه ت نه کرد. که گه یشتینه کلنسا دوو پیایوی غه ریبهم بینی که له ناو گوړستانه که پیاسه یان ده کرد، که ئیمه یان بینی به ره و دواوه ی کلنسا که چوون.

We then walked in to the church. The clergyman was waiting at the altar. We walked towards the altar; the two strangers were standing at the back of the church

دواتر ئيمهش چوینه ناو کلیساكه، قهشه له سهر سه كۆیه كه چاوه پروانی ده كردین. ئیمه بهرهو سه كۆیه كه چوین و دوو غه ریبه كهش له پشته وهی کلیساكه راوه ستابوون.

When we were ready the clergyman said "if either of you know a reason why these two may not be married, please say it now".

كاتی ئاماده بووین، قهشه⁶⁰ گوتی: "ئه گهر ههر یه كیك له ئیوه هۆكاریك شك ده بهن كه ریگه له هاوسه رگیری ئهم دووانه ده گری، تكایه ئیستا بیلین".

"They cannot be married", one of the men behind us said.

No one said a word for a while

"What is your reason?" asked the clergyman

⁶⁰ - قهشه = prist، پله یه كه له پله كانی پیاوی ئایینی کلیسا (clergy man)

"Mr. Rochester has a wife" said the stranger

"Who are you" asked Mr. Rochester

"My name is Briggs. I'm a lawyer from London. Fifteen years ago you married Bertha Mason in Jamaica. I have the marriage papers.

Then another man came forward. He was Mr. Mason, who was hurt one night at Thorn-Field-Hall. Mr. Rochester was very angry.

"I saw my sister at Thorn-Field-Hall in April" said Mr. Mason.

يەككىڭ لە پياوۋەكان لەپشت ئىمەوۋە گووتى: "ئەوان ناتوانن بىنە ھاوسەر".

بۆ ماوۋەيەك كەس وشەيەكى نەگوت.

قەشەكە پرسى: "چ ھۆكارىكت پىيە؟"

غەربەكە گووتى: "بەرىز پۆچستەر ژنى ھەيە"

بەرىز پۆچستەر گووتى: "تۆ كىيى؟"

ۋەلامى دايەۋە: ناوم (بريگزه) ە لەلەندەن پارىزەرم، ۱۵ سال پيش ئىستا لە جامىكا ھاوسەرگىرەت لەگەل (بىرسا ماسۆن) كرى. دۆسەى ماره برىنە كەشم لايە.

پاشان پياۋەكەى تر ھاتە پيشەۋە. ئەو بەرپز ماسۆن بوو، ئەۋەى كە شەۋىكىان لە سۆرن فىلدا ھۆل برىندار بوو. بەمە بەرپز رۆچستەر زۆر تورە بوو.

بەرپز ماسۆن گووتى: لە مارسدا خوشكەم لە سۆرن فىلدا ھۆل بىنى.

Mr. Rochester kept quiet for a while, then he said "what this man said is true, I have a wife, but she is mad, this girl beside me knew nothing about it, please come with me to Thorn-Field-Hall to see for yourself"

بەرپز رۆچستەر بۆ ماۋەيك بىدەنگ بوو. ئىنجا گوتى: ئەۋەى ئەو پياۋانە گوتيان راستە. من ژنم ھەيە، بەلام شىتە. ئەو كچەشى لە تەنىشتە ھىچى لەم بارەيەۋە نەزانىۋە. تىكايە لەگەلم ۋەرن بۆ سۆرن فىلدا ھۆل تا بۆخۆتان بىنن.

still holding my hand, Mr. Rochester led us all, the clergyman, the Lawyer, and Mr. Mason to Thorn-Field-Hall.

هیشتا دهستی منی گرتبوو، بهریتز رۆچستەر هه مومانی بو سۆرن فیلد هول
برد، قهشهو پاریزه ره کهو بهریتز ماسۆن.

Mr. Rochester's mad wife ژنه شیتته کدی بهریتز رۆچسته

At Thorn-Field-Hall Mr. Fairfax and Adele were waiting for us with smiles on their faces. But before they could say anything Mr. Rochester said angrily "away with your good wishes, we don't need them".

له سۆرن فیلد هۆل خاتوو فایهرفاکس و نادیل به زهرده خه نه وه چاوه پیتی نیه بیان ده کرد، به لام پیش نه وهی هیچ بلین بهریتز رۆچسته گوتی: "خۆتان و هیوا باشه کانتان دور که ونه وه، پتویستیمان پتیا نیه"

He took me up to the third floor, others followed us, He unlocked a door, and we went in.

"This is where⁶¹ she bit you, do you remember Mason?" said Mr. Rochester.

⁶¹ - تاره نه شوینیه که

Mr. Mason didn't answer.

منی برده نهۆمی سییهم و ئەوانی تریش بەدواماندا هاتن، دەرگایەکی
کردهوهو چوینه ژووری.

بەرپرۆچستەر گوتی: بێت دیت ماسۆن، لێرەبوو که له تۆی دا؟

بەرپرۆچستەر ماسۆن وهلامی نه دایهوه.

Then Mr. Rochester unlocked the door behind the curtain, and we went into a dark room. Grace Pole was cooking near the fire. There was a wild looking person running around the room. She looked more like an animal than a woman.

ئینجا بەرپرۆچستەر دەرگاکە ی پشت پەردە کە ی کردەوهو چوینه
ژووریکێ تاریک. گرێیس پوول لەنزیک ئاگرە کە چیشتی لێدەنا. کەسیکی
کیویانە ی لیبوو له ژوورە کە دا غاری دەدا، زیاتر به ئاژەل دەچوو، وهک له
ژن.

Mr. Rochester spoke, but When the wild looking woman heard the voice, she rushed⁶² towards him, she was none that the woman with red eyes, who tore my Veil. Suddenly she run to Mr. Rochester and tried to bite him. Mr. Rochester struggled with her. Grace Pole brought a rope; she and Mr. Rochester managed to tie her to a chair. All that time she was screaming loudly.

Mr. Rochester stood up and said, "That is the woman I have been married to for fifteen years"

به‌ریتز رۆچسته‌ر قسه‌ی کرد، به‌لام که ژنه کیتویانییه که گویتی له ده‌نگی بوو غاری دایه لای نه‌و. نه‌و ژنه کهس نه‌بوو جگه له‌و چاو سووره‌ی که له‌چکه‌که‌می دراند. له پره‌وه غاری دایه به‌ریتز رۆچسته‌رو هه‌ولتی دا گازی لی بگریت. به‌ریتز رۆچسته‌ر به‌ره‌نگاری بووه‌وه، گرتیس پوولیش په‌تیکی هیناو له‌گه‌ل به‌ریتز رۆچسته‌ر له کورسییه‌ک به‌ستیانه‌وه. هه‌مووو نه‌و کاته به‌ده‌نگیکی به‌رز هاواری ده‌کرد.

⁶² - به‌خیرایی و به‌توندی پاکردن؛ یان هیش بردن

بەريز رۆچستەرھەلستاو گووتى: ئەو ئەو ژندىيە كە پانزە سالە
ھاوسەرگىرىم لەگەلدا كرددووه.

I was shocked and surprised; we all left the room, except Mr. Rochester. On the way down the lawyer said, "Mr. Rochester will tell your uncle about this. So, your uncle will not blame you"

من توشى شۆك بووبووم و سەرم سوپمابوو، ھەموومان ژوورەكەمان
جىھىشت جگە لە بەريز رۆچستەر. لە ريگاي چوونە خوارەوہ پاريزەرەكە
گووتى: لەم بارەيەوہ بەريز رۆچستەر لەگەل مامت قسە دەكات، بەمەش
مامت سەرزەنشتت ناكات.

"Do you know my uncle" I asked

"He is very ill, He may not live long", said the Lawyer

When Mr. Mason and the Lawyer had left, I went into my room, I was very sad, and I didn't know what to do.

I prayed to God. Then I got the answer. I must leave Thorn-Field-Hall.

پرسیم: نایا تو مامم دهناسی؟

پاریزه ره که گوتی: نهو زور نه خوشه لهوانه یه ته مه نی زوری نه مایی.

کاتی بهریز ماسون و پاریزه ره که رویشتن. چومه ژوره کهم، زور دلتهنگ
بووم و نه مده زانی چی بکه م. له خوا پارامه وه، تا به وه لامه کهم گه یشتیم.
من ده بی سون فیلد هول جی بیلم.

Later when I came out from my room, I found Mr. Rochester waiting for me. Then we went into the library; there he told me how his father tricked him into⁶³ marrying Bertha Mason.

She was rich but mad when I married her. He then begged me to go away with him.

که له ژوره کهم هاتمه دهره وه بهریز روچسته رم بینی چاوه پتی منی ده کرد.
نینجا چوینه کتیبخانه، لهوی پتی راگه یاندم که چون باوکی به هیئانی

63

بيٽرسا ماسون هه ليخه له تاندووه، هه روه ها گوټي "کاتِي هاوسه رگيريم
له گه ل نه نجام دا، نهو دهوله مهند بوو، به لام شيټ بو". پاشان ليټم پارايدهوه
که له گه لي برؤم.

"I can't, it would be wrong", I said.

"Please don't leave me Jane, I love you, come
with me, we will go far away where no one
know us" said Mr. Rochester.

I left him there on the sofa, and I went up to
my room, I had to leave him.

گوټم: ناتوانم، نهوه هه له يه.

به رټيز رؤچسته ر گوټي: جهين تکايه به جيټم مه هيله، من توټم خوښده وي،
له گه لم وه ره ده چينه شوينيټي کي دوور که کهس نه مانناسي.

منيش هه ر له وي له سه ر قه نه فه که نهوم به جيټه شت و سه ر که و نه
ژووره کهم، ده بوايه نهوم جيټه شتبا.

سۆرن فیلد ههۆل جییدیلم I leave Thornfield Hall

I locked myself in my room till midnight, when everything was quiet I took my clothes and some food. I put all my Money, in my pocket which was twenty shillings⁶⁴; I crept⁶⁵ quietly out of the house feeling very sad.

تا نیوه شهو له ژووره کهم ده رگام له سهر خۆم داخست. کاتی هه موو شتی
بی دهنگ بوو، جله کانم و هه ندی خوار دنم هه لگرت، هه موو پاره کانی خۆم
خسته ناو گیر فام که بیست شیلینگ بوون. به بی دهنگی له خانووه که
چرومه ده ره وه.

I walked for some times across fields and woods⁶⁶, until I was too tired to walk. Then a coach came along, and I climbed, I asked the

⁶⁴ - ورده ی پاره ی به ریتانییه، هه ر پاوه ندیک () شیلینگه

⁶⁵ - خزاندن

⁶⁶ - دار، دارستان

driver to take me as far as I could for twenty shillings. I had no more money, but I didn't care, I just wanted to go far away from Thorn-Field-Hall.

به‌ناو کیلگه و دارستانه‌کاندا به پیاده ریتم کرد تا زور ماندوو بووم و نه‌متوانی چیتا برۆم. پاشان گالیسکه‌یه‌ک هات، منیش سه‌رکه‌وتم و داوام له شوڤیه‌که کرد که بایی بیست شیلینگ هه‌رچه‌ندی ده‌توانی دوورم بیات. هیچ پاره‌ی دیکه‌م نه‌بوو، به‌لام گویم پی نه‌دا، ته‌نھا ده‌مویست له سوژن فیلد هول دوورکه‌ومه‌وه.

Two days later I reached a place called Whit-Cross. The driver said that was as far as he could take me, as far as he could for twenty shillings. So I got down and watched the coach go, after the coach had left, I found that I had left all my belongings in it. I had no money, no clothes and no food, what was I to do?

دوای دوو رۆژ گه‌یشتمه شوینیک پی ده‌گوترا ویت کرۆس شوڤیه‌که‌ی پی گوتم ئیره دوورترین شوینه که ده‌توانی بگه‌یه‌نیستی، دورترین شوین که به بیست شیلینگ بگه‌یه‌نی، بۆیه هاتمه خواره‌وه‌و سه‌یری گالیسکه‌که‌م کرد

دېرۆښت، دواى نهورى گالىسكه كه رۆښت، بىرم كهوتلوه كه ههمو
شته كانم له ناويدا به جيهيشتووه. هيچ پاردهو هيچ جل و بهرگ و خواردم
نه بوو. چيم كړدبا؟

That night I ate wild food⁶⁷ and slept out in the
open. The next day I tried to look for work, but
nobody wanted me. I was tired, cold and
hungry. I walked and walked for another two
days, without any food. It was raining too.

نهور شهور ميوهى خوړسكم خوارد و له ددرهوه نوستم. رۆژى دواتر ههولمدا
بهواى كاردا بگهړيم، بهلام كهس منى نهويست. من ماندوو بووم ههرودها
سهرماو برسيشم بوو، بو دوو رۆژى ديكه به بى خواردن بهردهوام بووم له
رۆښتن، سهرهپراى نهوره بارانيش دهبارى.

When night came I saw a light in the distance, I
walked slowly towards the light, I peeped
through the window and I saw a clean kitchen,
there were three women sitting in it. One was
old, she was knitting, the other two were
young, and they had kind faces. I could hear

⁶⁷ - له خوره پوايي، خوړسك، نهكولاو(خا)

them calling each other, their names were Marry, and Diana, the older women's name was Anna, she was a servant.

کاتی شهو داہات، له دووره وه زوناکی یه کم بینی. له سه رخو ا به ره و
زوناکیه که رویشتم و له په نجه ره که وه سه یرم کرد، چیشتخانه یه کی پاکم
بینی. سی ژن له وی دانیشتبوون یه کیکیان پیر بوو. نهو چینی ده کرد.
دوانه که ی دیکه گهنج بوون. روویکی میهره بانیان هه بوو. توانیم گویم
لییان بی که بانگی یه کدیان ده کرد، ناوه کانیان ماری و دایانا بوو.)
ناوی نافرته پیره که هانا بوو) نهو له وی خزمه تکار بوو.

I knocked at the door; Hannah opened it and asked "What do you want"

"Please may I⁶⁸ come in, I'm cold and hungry, and I have nowhere to go" I said

"You can't sleep here, but you can have some bread" she said

"Please don't send me away Let me speak to your mistress⁶⁹" I begged her.

⁶⁸ - بقو ئیزن وه رگرتن به کاردی، ده کری، ده توانم

But she told me to go away and she shut the door to my face. I was very tired, so I just sit down where I was standing.

له ده‌رگام دا و هانا ده‌رگای کرده‌وه، پرسى: چیت ده‌وی؟

وه‌لامم دایه‌وه: تکایه ده‌توانم بی‌مه ژووره‌وه، سه‌رمامه و برسیشمه، هیچ شوینیکش نییه بوی بچم؟

گوتی: ناتوانی لی‌ره بنووی، به‌لامم ده‌توانی هندی نان بخوی.

لیتی پارامه‌وه: تکایه ده‌رم مه‌که، ری‌گام بده له‌گه‌ل خاتوونه‌که‌ت بدویم.

به‌لامم نه‌و پیتی گوتم که دوورکه‌ومه‌وه و ده‌رگای به‌روومدا داخست، من نه‌ه‌نده ماندووو بووم که له‌و شوینه‌ی که لیتی وه‌ستا بووم دانیشتم.

Just then a man came up; he looked at me and said something to me. He knocked at the door, Hanna opened the door.

هه‌ر نه‌و کاته پی‌اوینک هاته نه‌وی، سه‌یریکی کردم و شتیکی گوت. پی‌اوه‌که له‌ ده‌رگای داو هانا ده‌رگاکه‌ی کرده‌وه.

69 - گه‌وره بۆ ئافره‌ت، master واته گه‌وره بۆ پی‌او

"Oh, you are all wet, come in quickly mr.st.⁷⁰
John" said Hanna, and then she saw me. "Go
away don't sit here all night" she said.

هانا گووتی: ئۆو تۆ تهواو تهپرپوویت، بهرپیز. شیخ⁷⁰ جۆن خیرا وهره
ژوورهوه. پاشان منی بینی و گووتی: دوورکهوه تهواوی شهو لیره
دامه نیشه.

"Hush, Hanna, we must find out what is wrong
with her. Come into the house young woman",
S.T. John said, then he helped me go into the
nice warm kitchen.

بهرپیز جۆن گووتی: بی دهنگ به هانا، ده بی بزاین چیه تی. وهره ژوورهوه
خاتوونه گه نجه که، ئینجا یارمه تی دام بچمه ناو چیشتخانه گهرم و
خۆشه که.

"Who is it brother?" one sister cried⁷¹.

⁷⁰ - St. کورتکراوهی Saint ، به کهسه له خواتر سه کانی مه سیحی ده لئین، سه ره تا بهر
که سانه ده گوترا که به ئیمان هوه ده مردن. ههروه ها پله یه کی پیروزییه، هاوماناکای له
کلتوری کوردیدا ده بیته شیخ یان پیاوچاک، له هه مان کاتدا نه مه پله یه کی فه رمی کلپاساشه.
⁷⁰

"I don't know I found her outside the door in the cold" said S.T. John.

یہ کیٹک لہ خوشکہ کان هاواری کرد: برا، ئه وه کیٹیه؟

س.ت. جۆن گوئی: نازانم له ده ره وه له بهر سه رما دۆزیومه ته وه.

There I sat down and Anna brought me some food. I ate everything up quickly. After I had eaten, S.T. John asked "what is your name?"

I thought for a while, then I said "Joe Elliott" I didn't want him to know my real name.

لهوی دانیشتم و دایانا هه ندی خواردنی بو هی نام، هه مووو شتیکم به خیرایی خوارد، پاش خواردن، س.ت. جۆن پرسی: ناوت چیه؟

بو ماو دیک بیرم کرده وه ئینجا گووتم: جهین ئیلکۆت، نه مده ویست ناوی راسته قینه م بزانی.

They asked me questions about myself and where I lived. I told them I was too tired and

⁷¹ به دهنگی بهرز قسه ی کرد، هاواری کرد - ئه م وشه یه به مانای گریان و نوزانه وه ش
ئین

weak to talk. So Hanna took me upstairs to a clean dry room. She helped me take my wet clothes off and put me to bed. I felt a sleep straight away⁷².

ئەوان پرسیارایان لیتکردم لەبارەى خۆم و ئەو شوینەى که لیتی ژیاوم. پیم گوتن که زۆر ماندوو لاوازم، ناتوانم قسەبکەم، بۆیە هانا منی برده سەرەوه بۆ ژووریتیکی وشک و پاک. یارمەتی دام تا جلە تەرەکانم داکنندو بردمیە ناو جینگا، یەکسەر خەوم لی کهوت.

For three days and night I was ill, all the time I stayed in bed. Hanna looked after⁷³ me, sometimes Dianna and Marry came to talk to me.

سێ شەوو سێ رۆژ نەخۆش بووم، هەموو ئەو کاتە لە جینگەدا مامەوه. هانا ئاگای لیم دەبوو، هەندێ جار دایانا و ماری دەهاتن تا لەگەڵم بدوین.

After the third day, I felt better. So I got up and put on my clothes which had been cleaned

⁷² - یەکسەر

⁷³ - گرنگی پێدان، ئاگا لیبوون

by Anna. I went downstairs to the kitchen and talked to Hanna. She told me that S.T. John, Marry and Diana are brother and sisters; she also told me that their name was Rivers, and that the house was called Moor House., their father had just died. Miss Marry and Diana are both governess in London and Mr. S.T. John is a clergyman. They are all here because they are on holyday” said Hanna.

دوای سی رۆژ هستم کرد که باشترم، بۆیه هه‌لستامه‌وه‌و هانا جله‌کامی پاک کردبونه‌وه‌و منیش له‌به‌رم کردنه‌وه. چومه خواره‌وه له چیشته‌خانه له‌گه‌ل هانا دوام. نه‌و گووتی که به‌ریز س.ت. جۆن و ماری و دایانا خوشک و بران، هه‌روه‌ها پیتی گوتم که نازناویان(ریقه‌رز)ه‌و نه‌م خانووه‌ش پیتی ده‌گوتریت(موور هاوس). تازه باوکیان مردووه. خاتوو ماری و دایانا هه‌ردوکیان له‌هنده‌ن (دایه‌ن)ن ، به‌ریز س.ت. جۆنیش قه‌شه‌یه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی ئیستا پشوه هه‌موویان لی‌ره‌ن.

Then Dian and Marry came into the kitchen. When they found me there they brought me into the sitting room. S.T John was reading in

the sitting room. He was tall and handsome⁷⁴.
He had fair hair and blue eyes.

پاشان ماری و دایانا هاتنه چیشتخانه که، که منیان لهوی بینی بردمیانہ
ژووری دانیشتن، بہریتز س.ت.جون له ژووری دانیشتن خہریکی
خویندنه و دہوو. نہو پیاوکی بالابہرز و قوز بوو. قژیکی زہردو دوو چاوی
شینہ ہہوو.

“Where is your home, Miss Elliott? Have you any friends, we can tell them you are here” said S.T. John.

“I have no home and no friends” I said “my father was a clergyman, he and my mother died when I was a child. I spend eight years at Lowood School. Before I came here I was a governess. But I had to leave my work. Please don't ask me why, I can't tell you.”

س.ت.جون گووتی: خاتو نیلیوت مالتان له کوئیہ؟ ہیچ ہاوریت ہہیہ؟
دہتوانین پیان بلین کہتو لیرہی.

74 - جوان (بو پیان)، قوز

گووتم: نه مالم ههيه نه هاوړي، باوكم قهشه بوو كه من هيشتا مندان بووم
خزي و دايكم مردن. ههشت سالم له قوتابخانه ي لودو به سه ربرد، پيش
نه وي كه بيمه تيره دايه ن بووم، به لام ده بوايه كاره كم جيبيلم، تكايه ليم
مه پرسه بوچي؟ ناتوانم پيت بليم.

بهريز س.ت جون گووتی: له وه زیاتر پرسیارت لینا کم.

“Then I won't ask you more questions” said
S.T. John

“Thank you sir, I want to thank all of you too
for letting me stay here. If you wouldn't help
me, I would have died sir.” I said.

“We are glad to have you here Jane” said the
two sisters.

گووتم: سوپاس گوره م ههروه ها ده مه وي سوپاسي هه مووتان بكم كه
ليگه پان ليره بيمه وه. گوره م نه گهر تيوه يارمه تي منتان نه دابايه، من
ده مردم.

دو خوشكه كه گوتيان: جدين، تيمه به بووني تو خوشحالين.

نينجا داوام ليكردن كه نه گهر بتوانن يارمه تيم بدن بو دوزينه وه ي كار.

Then I asked them if they can help me find a work.

The River's family was very kind to me. Diana was very clever. She knew German, so I asked her to teach me. Marry saw some of my drawings, and she asked me to draw. Time passed happily enough for me there. I still thought a lot about Mr. Rochester.

خانواده‌ی ریچرز بۆ من زۆر باش بوون. دایانا زۆر زیره‌ک بو، ئەو ئەلمانی دەزانی، بۆیه داوام لیکرد که منیش فیتر بکا. ماری هەندی له نیگاره‌کانی بینی و داوای لیکردم که وینه بکیشم. لەوی کاته‌کانم به دلخۆشی تێپه‌رین. من هیشتا زۆر بیرم له به‌رێز پوچستەر دەکرده‌وه.

پوژیک س.ت جون نامه‌یه‌کی پیگه‌یشت. گوته‌ی: "خاله جون مردوه"

One day S.T. John got a letter. "Uncle Jones died" he said

Diana and Marry read the letter. They didn't look sad.

"Jane you must be wondering why we are not sad, you see, we have never seen Uncle John. He was my mother's brother. He quarreled⁷⁵ with our mother. Now he has left £⁷⁶20.000 to another relation" said Diana.

دایانا و ماری نامه که یان خوینده وه. ئەوان خەمبار دیارنەبوون.

دایانا گوتی: جەین تۆ دەبیت سەرسام بووبی که بوچی ئیمە خەمبار نین. دەزانی ئیمی هەرگیز خالە جوئمانان نەبینیوه. ئەو برای دایکم بوو، ئەو کیشە لە گەڵ دایکمان هەبوو. ئیستاش ۲۰۰۰۰ پاوەندی بو خزمیکی دیکە جیپهشتوو.

S.T. John found me work as a school teacher in his parish⁷⁷. I was paid £30 a year and a cool stay at a cottage near the school. I was very thankful to S.T. John.

⁷⁵ - دەمەتە قی، ناخۆشی، کیشە

⁷⁶ - ئەو نیشانە ی پاوەندە، "پاوەند" دراوی بەریتانییە.

⁷⁷ - بەکە بەکی ئیداری کریستیانە کانه، که خاوەنی کلێسا و قەشە ی تایبەتی خۆیەتی.

س.ت جۆن وهك مامۆستای قوتابخانه له ناوچهكهی خۆی کاری بۆ
دۆزیمهوه. سالانه ۳۰ پاوهندم پێدهدراو توانیم له خانویهکی بچوك له نزیک
قوتابخانه که بێنمهوه. زۆر سوپاسگوزاری س.ت. جۆن بووم.

I had twenty pupils in my school. Most of them
were difficult to teach. Three could read but
none could write.

له قوتابخانه که مدام بیست قوتابیم هه بوو. فێرکردنی زۆربهیان به زهحمەت
بوو. سییان دهیان توانی بخویننهوه به لām کهس نهیده توانی بنوسی.

In the evenings I was very lonely in my cottage.
I wished Mr. Rochester was there with me. I
spent most of the time drawing.

له ئیوارهکاندا زۆر تهنها بووم له کوخه که مدام. خۆزگه م دهخواست به ریتز
پۆچسته ره گه له من لی ره بووایه و زۆربهی کاته کانم به نیگارکێشان
به سه ربرد.

S.T. John came often to see me. One day he
looked at my drawings, then he tore off one
corner of my drawing and put it in his glove. I

thought it most strange, but I didn't say anything.

س.ت. جۆن زۆر جار دههات بۆ ئهوهی بمبیی. پۆژیکیان سهیری نیگاره کانی کرد. پاشان گوشهیه کی یه کی له نیگاره کانی دراندو خستیه ناو دهستکیشه کهی. من وامبیرده کرده وه که ئه وه زۆر سهیره به لام من هیچ شتی کم نه گووت.

The next day S.T. John came again. He told me that Mr. Briggs, the Lawyer asked if he knew anyone called Jane Eyre. I was Surprised. "you are Jane Eyre? Aren't you?" he asked. He showed the piece of paper he had torn from my drawing. It was written "Jane Eyre" on it.

بۆ پۆژی داها توو س.ت. جۆن دووباره ها ته وه، پیتی گووتم که بهرپز بریگز، پاریزه ره که، له باره ی که سیك پرسیا ری لی کردوو به ناوی جهین ئایه ر. من سه رم سو رما بو بووم. ئینجا پرس ی: تۆ جهین ئایری، وانیه؟. ئه و پارچه کاغه زه شی پیشاندام که له نیگاره که می کردبو وه وه، که له سه ر نو سرا بوو "جهین ئایر".

"Yes I'm Jane Eyre, but why does Mr. Briggs want to know?" I asked.

"Well, your uncle John Eyre has died in Maderia, and he has left £20.000 for you" Said S.T. John.

"£20.000" I said, I was too surprised to believe it.

"But how did you find out that I was the one that Mr. Briggs was looking for?" I asked.

"My father's name was Eyre. She had two brothers, one of them was John Eyre, the other was a clergyman who died a long time ago. He had a little girl called Jane Eyre" said S.T. John.

وہ لائمدایہ وہ: بہ لئی جہین ٹائر منم، بہ لآم بۆچی بہرپیز بریگز دہیہ وی بزانی؟

س.ت. جۆن گوتی: باشہ، مامت، جۆن ٹائر، لہ مادیرا مردوہ و ۲۰,۰۰۰ پاوہندی بۆ جیہیشٹووی.

منیش گووتم "بیست ہزار پاوہند"، زۆر سہرسام بوبووم نہمدہتوانی باوہر بکہم.

پریسم: بہ لآم چۆنت زانی من ئەو کہسہم کہ بہرپیز بریگز بۆی دہگہری؟

س.ت. جۆن گووتی: ناوی دایکم ئایره. ئەو دوو برای هەبوو. یەکییان جۆن ئایر بوووز ئەوەی تر قەشە بوو کە مایهکی درێژ لەمەو پێش مردوو. ئەو کچیکێ بچوکی هەبوو پێیان دەگووت جەین ئایر.

“Why, that makes your mother my aunt then. And you, Diana and Marry are my cousins. Oh how happy I am. Now I have relations of my own. I will share uncle’s money with all three of you” I said happily.

بەخۆشحالیەوه گوتم: ئۆۆۆ، ئەوه وادهکات دایکت بپیتته خالۆژنم، تۆو دایانا و ماریش کچه خالەکانی منن. چەند دلخۆشم. ئیستا من خزمی خۆم هەیه. من پارەهی مامم لەگەڵ هەرسیکتان بەش دەکەم.

S.T. John didn’t want me to share the money, but later, after I begged them, he, Diana and marry agreed.

س.ت. جۆن نەیدەویست پارەکە بەش بکەم، بەلام دواتر، دواي ئەوەی کە لێیان پارامهوه، خۆی و دایانا و ماری رازی بوون.

We lived happily in moor house together. Marry and Diana didn’t have to work in London any more.

له موور هاوس پیکه وه به دلخووشی ده ژیاين. ماری و دایاناش چیتیر
پیتویستیان به وه نه بوو که له لهندهن کاربکهن.

S.T. John wanted to go to India to help the people there and to teach them about God. He asked me to go with him as his wife. I could not do that because I still love Mr. Rochester.

ست. جون ویستی بچیتته هیند بو نه وهی له وی یارمه تی خه لکه که بداو
ده رباره ی خدا فیریان بکات. نهو داوای لیکردم وهک هاوسه ری له گه لی
بچم. منیش نه مده توانی نه وه بکه م چونکه هیتشتا به ریتز روچسته رم
خوشده ویست.

One evening I suddenly heard Mr. Rochester calling me. His voice went on calling "Jane, Jane", I ran out into the Garden, but I could see no one. Then I knew I had to go back to Thorn-Field-Hall.

ئیتواریه کیان له ناکاو گویم لیبوو به ریتز روچسته ر بانگم ده کات. دهنگی
نهو به ردهوام بوو له بانگکردن، "جهین، جهین". منیش رامکرده ده ردهو
بو ناو باخچه که، به لام نه متوانی کهس بینم. پاشان زانیم که ده بی
بگه ریمه وه بو سورن فیلد هول.

Ferndean فیرندیئن

The next day I left moor house. I told Diana and Marry I was going to see a friend that I was worried about. They didn't ask any questions.

رۆی داها توو من موور هاوسم جیتهیشت. به دایانا و ماریم گووت که به نیازم هاوړتیه کم ببینم که بوی نیگه رانم. نه وانیش هیچ پرسیارتیکیان نه کرد.

I went by coach. After leaving my things at an Inn⁷⁸, I walked to Thorn-Field-Hall. I was happy and excited, when I reached the gate to Thorn-Field-Hall. I looked through the Gate and I saw

⁷⁸ - 78 به شوینانه ده گوتری که ده که ونه ناوچه لادییبه کان و سهر شه قامه خیراکان و شوینه دوره دهسته کان، که تیددا گه شتیار و ریپواره کان ده توانن باره کانیاں بخن و پشو بدن و خواردن و خواردنه وهیاں لی دهست بکه ویت، له کورده واریدا به و شوینانه ده گوترا (خانه)

an old Burnt house. It did not look like the Thorn-Field-Hall I had seen. Some of the walls had fallen down. There was no roof⁷⁹.

به گالیسکه یهك رۆشتم، دواى ئەوهى شته كانم له خانه یهك⁷⁸ جیهیشت،
به رهو سۆرن فیلد هۆل ریم کرد. کاتی گهیشتمه دهروازهی سۆرن فیلد هۆل
خرۆشاوو دلخۆش بووم. که له دهرگا که وه سهیرم کرد، خانویه کی کۆنی
سوتاوم بینى. ئەوه بهو سۆرن فیلد هۆله ناچى که من بینیبووم. ههندی له
دیواره کان روخابوون و هیچ بنمیچیکى لینه مابوو.

I went back to the Inn. I asked the Inn Keeper who had been the servant at Thorn Fields Hall Years ago, "what had happened?"

He told me the story.

"The house was burnt down eleven months ago. The people said that it was Mr. Rochester's mad wife who did it. Mr.

⁷⁹ - سه قفى خانوو (سه ریان)

Rochester had found her on the roof in the burning house. He had gone up to try to save her. But when she had seen him, she had thrown herself down from the roof.

بۆ خانەكە گەرامەو دەو لە خاوەنەكەم پرسی كە چەند سالتىك لەمەو پىش
خزمەتكارى سۆرن فيلد ھۆل بوو، "چى ريداوہ؟"

ئەویش چىرۆكە كەى پىگوتەم.

"يازدە مانگ لەمەوبە خانووەكە سوتا، خەلك گوتيان كە ھاوسەرە
شیتەكەى بەرپىز رۆچستەر واى كرددووە. بەرپىز رۆچستەر ژنەكەى لەسەر
بنمىچى خانوہ سوتاو دەكە بينىبوو دەو. چووبووہ سەردوہ بۆ ئەوہى ھەولى
رزگار كەردنى بدات، بەلام كاتى ژنەكە ئەوى بينى بوو، لە بنمىچەكەوہ
خۆى فرىدايە خوار دەو."

"How is Mr. Rochester?" I asked.

"The house fell on Mr. Rochester just when he was trying to get out. He was rescued⁸⁰ but he lost one hand in the fire, and he is also blind" said the innkeeper.

⁸⁰ - بزرگارى بوو

پرسیم: بهرینز رۆچستهه چۆنه؟

خاوهنی خانه که گوتی: کاتی بهرینز رۆچستهه ههولتی ده دا بیته دهروه
خانوه که بهسه ریدا روخا. نهو رزگاری بوو بهلام بههوی ناگره که دهستیکی
له دهستداو کویریش بوو"

"Where is he now?" I asked.

"He lives at Ferdean⁸¹, about thirty miles from here. He lives with old John, the driver and his wife" the inn keeper said.

پرسیم: نهو نیستا له کوئییه؟

خاوهنی خانه که گوتی: نهو له فیردین دهژی، نزیکه سی میل لیروه
دوره. نهو له گه شۆفییره که، پیره جۆن و هاوسه ره که ی دهژی.

I then asked a carriage to take me to see my poor master. I paid the driver twice⁸² what he asked.

ئینجا داوام له گالیسکه که کرد که بمبات بو ئهوی گوره نه گبه ته که م
ببینم. دوو ئه وهنده ی داوای کرد بوو پارهم به شۆفییری گالیسکه که دا.

⁸¹ - (Freanden) شوینیکی تایبه ته وهك بالاخانه یان خانوو، واته بچوکتین شوین،
بۆیه at به کار هاتوو، بۆ شه قام و کۆلان که کۆمه لیک خانوو بالاخانه ی له سه ره on
به کاردی، بۆ شار و گوند و ولات و کیشوهر که گه وره ترینه in به کاردی.

⁸² - دوو به قه د، دوو جار، once = یه ك جار

Ferdean was old and not big like Thorn-Field-Hall. There were no other houses around.

As I was walking towards the house, I saw my master coming out slowly. He stretched⁸³ his hand to help himself find the way. He looked so tired and sad.

Just then it started to rain. I saw John come out to help him into the house, but Mr. Rochester would not let him. He went in the same way he came out.

فیردین کۆن بوو، وەك سۆرن فیلد هۆلیش گەورە نەبوو. لەو دەروورە بەرە
هیچ خانوویەکی دیکە لێ نەبوو.

کاتی که بەرەو خانووەکە چووم، بینیم گەورەکەم بەهێواشی دەهاتە دەرەو،
دەستەکانی درێژکردبوو بۆ ئەوەی یارمەتی خۆی بدات بۆ دۆزینەوێ
رینگاکە، ئەو زۆر ماندو خەمبار دیاربوو.

هەر ئەو کاتە باران دەستی پێکرد. من جۆنم بینی هاتە دەرەو بۆ ئەوەی
یارمەتی بدات بچیتەوێ ناو خانووەکە، بەلام بەرپێژ پۆچستەر رینگەکی پێ
نەدا، بەهەمان ئەو رینگەییەکی که پێیدا هاتە دەرەو، پۆچستەر ژوورەو.

I walked to the door and knocked Jon's wife
marry opened the door. She was so surprised

⁸³ - درێژکردن بۆ دەست بە کاردیی، بە مانای لێک کێشانەوێش دێ.

that she looked at me for a long time before speak. I told her that I had come to see my master.

She took me into the kitchen. John was there, I sat down by the fire, while John went out to fetch my luggage.

بدره وه دهرگاکه چووم و لهدهرگامدا، هاوسهري جۆن، ماري دهرگاکه
کرده وه. نهو زۆر سه رسام بوو، پيش نهوهي قسه بکات بو ماوهيه کي دريژ
سه ليري مني کرد. پيم گوت من هاتووم بو بينيني گه وره م.

نهو مني برده چيشتخانه که، جۆن لهوي بوو، منيش له نزيك ناگره که
دانيشتم، تاوه کو جۆن چوو بو نهوهي کهل و په له کاتم بهيني.

Then the sitting room bell rung, Marry put a glass and two lighted candles on a tray.

"Give me the tray I will take it to him" I said.

Marry opened the sitting room door, and I walked in. my hands shook. I was not sure if he wanted to see me, because Marry had said earlier that he didn't allow anyone into the sitting room except John and herself.

پاشان زهنگي ژووري دانيشتن لييدا، ماري په رداخيک و دوو مومي
داگيرساوي له سه ر سينيه ک دانا.

گووتم: سينيه کهم بده به من، من بو ي دهبه م.

ماری دەرگای ژووری دانیشتنی کۆدووه وه منیش چومه ژوره وه.
دسته کاتم دهلرزین، دلنیا نه بووم که نهو دهیدوی من ببینی، چونکه
ماری پیشتر گوتبووی که نهو ری به هیچ کس نادات بچیتته ژووری
دانیشت ته بها خوی و جۆن نه بن.

The sitting-room was dark. Mr. Rochester was standing near the fire place looking sad and tired. His old black dog Pilot lay near him.

When Pilot saw me, He jumped at me and barked. He remembered me. Mr. Rochester thought I was Marry.

"Give me the water, Marry" he said.

I gave him the glass of water.

Pilot was still jumping all over me, so I said "down Pilot"

Mr. Rochester listened, then he said "is it you Marry, isn't it?"

"Mary's in the kitchen" I said

He put out his hand as though to touch me, but I was too far away.

"Who is there, tell me" he said

"Pilot knows me" I said while I held⁸⁴ his hand.

⁸⁴ - لیره به شتووهی رابردو هاتووه، رانه بردووه کە ی = hold، له بنه پرتدا به مانای
هالکرتن دیت، به لام لیره دا له گەن hand = دهست هاتووه بۆیه به مانای گرتن - دهست
گرتن دیت.

I'm Jane Eyre. I've come back; I'm never going to leave you again.

ژووری دانیشتن تاریک بوو، بهرپرز پوچسته ر له نزیك ناگردانه که
پراوه ستابوو، خه مبارو ماندوو دیار بوو. سه گه ره شه پیره که ی پایلوټ
له نزیکی راکشابوو.

کاتی که پایلوټ منی بینی، بازی بو من هه لداو ده وهری، نهو منی
به بیره اته وه. بهرپرز پوچسته ر وای زانی من ماریم.

گووتی: ماری، ناوه که م بدی

په رداخه ناوه که م پیدا.

پایلوټ هیشتا به هه موو لایه کی مندا بازی دها، تا گوتم: بوهسته پایلوټ.
بهرپرز پوچسته ر گوئی گرتبوو، گووتی: نهوه توئی، ماری، وانیه؟
گوتم: ماری له چیشتخانه که یه.

نهویش دهسته کانی هینایه دهره وه بو نهوه ی دهستم لیبدا، به لام من زور
لیتی دوور بووم.

گوئی: پیمبلی، نهو کییه؟

له کاتی که دهستم گرت گوتم: پایلوټ ده مناسی، من جهین ئایرم. من
که پراومه ته وه، من هه رگیز جاریکی دیکه جیتنا هیلم.

He felt my hands, my dress and my face.

"Jane Eyre it is you, am I dreaming?" said Mr.

Rochester

"No, I'm Jane Eyre, you're not dreaming" I sat down and I asked Mary to bring us supper. Mr. Rochester started asking me questions; I told him everything the next day.

ئەو دەستی بە دەستەکانم و بە کراسەکەم و بە پوخسارم کرد.

بەریزەر پوچستەر گووتی: ئەو تۆی جەین ئایر، ئەو من خەون دەبینم؟

گووتم: نا. من جەین ئایرم، تۆ خەون نابینی، دانیشتم و داوام لەماری کرد نانی ئیوارەمان بۆ بهینی.

بەریزەر پوچستەر دەستی کرد بە پرسیارکردن، منیش بۆ پوژی دواتر هەموو شتیکم پینگوت.

له كۆتايدا هاوسه رگيريمان كرد **we are married at last**

The next day we took a walk in the fields. I told him all that had happened to me, Mr. Rochester asked me a lot of questions. He told me how he had suffered⁸⁵.

رۆژى دواتر له ناو كىلگه كاندا پياسه يه كمان كرد. من هه موو ئه و شتانه م پىگوت كه به سه رمذا روياندا بوو. به رىز رۆچسته ر پرسىارى زۆرى لىكردم. ههروه ها پى گوتم كه چۆن نازارى چه شتووه.

“Marry me now Jane, I’m now old and blind. I have no money to buy jewels and fine clothes” said Mr. Rochester.

به رىز رۆچسته ر گوتى: ئىستا شوم پىبكه، من ئىستا پىرم و كوئىرم، هىچ پارهم نىيه بو ئه وهى خشل و جلى جوانت بو بكم.

85 - نازار چه شتن

I agreed to marry him, then happily we walked back to the cottage.

منیش رازی بووم بهوهی شوی پیبکم، پاشان بهدلخوشی گهراینهوه
کوخه که.

Three days later I became Mrs. Rochester. I wrote to the Rivers, Mary and Diana wrote back to say how happy they were, but St. John did not reply.

سی رۆژ دواتر بوومه خاتوو رۆچسته. نامه بۆ ریثیرزم نوسی، دایانا و
ماری نامه یان بۆ نوسیمه وه بۆ نهوهی بلین که چند دلخوشن. بهلام س.ت
جۆن وهلامی نه داوه.

I went to see Adele who was in a boarding school. She was unhappy there, so I brought her home. Later I put her in another school where she was happy. I looked at Adele as she was my real daughter.

چووم بۆ دیداری نادیل که له بهشه ناوخویی قوتابخانه کهی بوو. نهو لهوی
دلخوش نه بوو، بۆیه هی نامه وه ماله وه. دواتر برده مه قوتابخانه کهی دیکه
که پیتی خوش بوو. من وهک کچی راسته قینهی خۆم سهیری نادیلیم ده کرد.

Two years later, one morning Mr. Rochester came close to me and said "Jane you are wearing a pale⁸⁶ blue dress and have you something bright around your neck?"

"Yes, I said, Can you see them?"

"Yes, I can see a little" he said."

دووسال دواتر، بهيانیه کیان، بهرپڙر پوچسته ر لیم نزیك كهوتته وهو گوتهی:
جهین، نایا تو کراسیکی شینی کالت له بهره، هندی شتی دره وشاوهش
له دهوری گهر دنتدایه؟

گوتهی: بهلی، ده توانی نه وانه بیینی؟

گوتهی: بهلی، ده توانم که میکی بیینم؟

At once⁸⁷ we went to London to see a doctor. The doctor treated Mr. Rochester. Soon he could see better with one Eye. He could not see enough to read or write, but he could walk about the place without feeling like a blind person. At last he

⁸⁶ - کان

⁸⁷ - په کسر

could see the Eyes and face of our first child, a boy.

دەستبەجى چوینە لەندەن بۆ بینى دکتۆر، دکتۆرە که بەرپز پوچستەرى چارەسەر کرد. بە ماوەیەکی کەم توانی باشتربینی بە چاویک. ئەو نەیتوانی بەشى نوسین و خویندەنەوه ببینی، بەلام ئەو دەیتوانی شۆینەکاندا پیاسە بکات بەبى ئەوهی هەست بکات که کویره. له کوتايدا توانی روخسارو چاوهکانی یه کهم مندالمان بینى، که کورپیک بوو.

We have been married for over ten years now, and we have been very, very happy. :

ئىستا ئيمه زياتر له ده ساله هاوسەرگيرمان کردوووه، زۆر زۆر دلخۆشین.

چەند بەشیکى چىرۆكەكە

من ناوم جەين ئايەره باوكم قەشەبىكى ھەزار بوو، ئەو كاتەى من مندالبووم، دايك و باوكم مردن، بەمەش بە تەنبايى مامەوود
ھىج بارە و ھەروەھا ھىج ھاورىم نەبوو، بۆيە لەگەل خالم و خالۆزنىە دەرەمكەم و سى منداالە توندو تيزكەى دەزىام

جۆن قوتايى بوو، قەلەو و گەورەبوو، تەمەنى جوارده سالان بوو. من تەنھا دە سالان بووم و زۆر بچوك بووم.
رۆزىكيان من و جۆن بوو شەرمان، من ھەندى لە كتيبەكانى ئەوم خويندبووودە،
بۆيە ئەويش لىيىدام. كاتى دايكى ھاتوھاواری نىمەى بيست، بە تورەبىوودە ھاواری كردو گوتى "لە زوورى رىد بەندى بكن"

خالۆزنىە گوتى: كچىكى خرابەو درۆش دەكات، ئەمەش بەھەموو مامۇستاكاني لۆود بلى.
بەريز برۆكلەيرست گوتى: شتىكى چەند خەرابە، من ئەمە بە خاتو تىمبلى ي بەريوبەر دەلىم. ھەمو كچەكان لە لۆود
خوارنىكى ناسايى ددخۆن و جلى سادە دەپۆشن، بەلام زۆر كاردەكەن.

من دلخۆش نەبووم لە لۆود چونكە ھەمىشە سەرمام بوو ھەروەھا بەشى پىوست خواردن نەبوو بىخۆم

– من بەنەرمى بانگم كرد: "ھىلىن"

ئەو گوئى لەمن بوو. زۆر بېھيز و لاواز بوو.

گوتى: ئايا ھاتووى بۆئەودى پىم بلىى خوات لەگەل؟ دەمزاني كە ئەو دەمرى. زۆر ھەولمدا كە نەگريم.

باشان گوتى: جەين، بەجىم مەھىلە! منىش سەرکەوتمە سەر قەلەويردكەى ئەوو ھەرزوو خەومان لىكەوت،
بۆ بەياني ئەو مردبوو.

بۆ ماوودى ھەشت سال لە لۆود مامەوود، دواتر بووم بە مامۇستا

ئەو شەو ميووى خۆرسكم خوارد و لەدەردە نوستم، من ماندوو بووم ھەروەھا سەرماو برسيشم بوو

ئىستا نىمە زياتر لە دە سالە ھاوسەرگىرمان كردوودە، زۆر زۆر دلخۆشين

لەبلاوكرامكانى خانەى چاپ و پەخشى رىنما

نرخ (۳۰۰۰) دىنار